

The Atmanand Prakash. REGISTERED No. B. 431.

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

श्रीमत् सम्यक्त्वरत्नं जिनमतल्लितं ज्ञानरत्नं गरिष्ठं
शुद्धं सद्गुरुत्नं भविजनसुखदं सारसंवेगरत्नम् ।
सद्भावाध्यात्मरत्नं गुणगणखचितं तत्त्वसद्बोधरत्नं
आत्मानन्दप्रकाशो दधिपरिमथनात् वाचकाः प्राप्नुवन्ति॥१॥

पु. १४. } वीर संवत् २४४२ भाद्रपद. आत्म सं. २२. { अंक २ जो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धि.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ
१	क्षमा याचना ...	३१	५	कर्म मिमांसा ...	४३
२	श्री ह्रीरविजयसूरि स्वाध्याय...	३२	६	स्थानिक समाचार ...	५३
३	जैन ऐतिहासिक साहित्य ...	३३	७	वर्तमान समाचार ...	५३
४	जैन दधि शरीर स्वर्ण ...	३४			

वार्षिक—मूल्य रु. १) टपास अर्थ आना ४.

आनन्द प्रीन्टींग प्रेसभां शाह गुलाबचन्द बख्तबाघमें छाप्यु—भावनगर.

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલા વાર્ષિક સભાસદો.

શા. વીકલદાસ મુળચંદ બી. એ. રેં ભાવનગર.

શા. હરીચંદ કરશનજી રેં ભાવનગર.

શેઠ કાનજીભાઈ માણેકચંદ રેં ભાવનગર.

શા. પ્રેમચંદ લક્ષ્મીચંદ રેં શિહોર હાલ ભાવનગર.

સ્વીકાર અને સમાવેશના.

૧ શ્રી તત્ત્વાર્થધિગમસૂત્ર રહસ્ય સહિત.

શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિવાચક મહારાજ વિરચિત આ અપૂર્વ ગ્રંથ તેના મૂળ અને રહસ્યાર્થ સાથે પ્રગટ કરી શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ મહેસાણા તરફથી અમોને ભેટ મળેલ છે. મૂળ સૂત્રો સાથે તેનું સરલ ભાષાંતર આપવામાં આવેલું હોવાથી, તેમજ ઉપોદ્ધાતમાં જણાવ્યા મુજબ એ વિદ્વાન મુનિરાજોની દ્રષ્ટિગોચર થવાથી શુદ્ધ થયેલું હોય તેમાં નવાઈ નથી. વળી ઉપોદ્ધાત પણ વિદ્વાન ધર્મનિષ્ઠ બંધુ કેશવલાલ પ્રેમચંદ વકીલ અમદાવાદ નિવાસીએ લખી ગ્રંથની ગૌરવતામાં વૃદ્ધિ કરી છે એકંદર રીતે એવા પ્રકારનું રહસ્યાર્થ પ્રગટ થવાથી પઠન પાઠન માટે ખાસ ઉપયોગી બનેલ છે. જેથી તેનો લાભ લેવા સર્વ જૈન બંધુઓને સુચના કરીએ છીએ.

૨ લઘુશાન્તિ સ્તવ:

લઘુ શાન્તિ સ્પષ્ટાર્થ સાથે પ્રત આકારે-એક દ્વારમમાં ખંભાત શ્રી મહાવીર જૈન સભા તરફથી પ્રગટ થયેલ ભેટ મળેલ છે. સાધુ મુનિરાજ તથા જ્ઞાનભંડાર માટે શાહ નાથાલાલ લલ્લુભાઈ સીનોરને લખવાથી ભેટ મળી શકે છે. આ સભા હાલમાંજ ખંભાતમાં મહારાજ શ્રી શંકરવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી શ્રી ચિંતામણિજીના દેરાસર પાસે સ્થાપન થયેલ છે. તેનો આ પ્રથમ પ્રયાસ છે. અન્ય સભ્યો માટે ૦-૧-૬ પોષ્ટ સાથે રાખેલ છે. આ સભા સાથે શ્રી આત્મકમલ જૈન લાયબ્રેરીનું પણ સ્થાપન થયેલ છે. અમે તેનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

નીચેના ગ્રંથો અમોને ભેટ મળેલ છે તે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

૩ ગુરૂ ગુણમાળા	શા. પોપટલાલ ચુનીલાલ.	અમદાવાદ.
૪ પ્રમાણુનયતત્ત્વલોકાલંકાર	શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈ.	”
૫ પદ્મ દ્રવ્યવિચાર.	શા. લલ્લુભાઈ કરમચંદ દલાલ.	મુંબઈ
૬ નિત્ય નીયમ પોથી.	૭ અંજનાસતીનો રાસ.	} શા. બાલાભાઈ જગનલાલ. કીકાભટ્ટની પોળ અમદાવાદ.
૮ હંશરાજ વહરાજનો રાસ.	૯ રાત્રીભોજન નિષેધક રાસ.	
૧૦ દેવકીજીનો રાસ.	૧૧ નવ સ્મરણ.	
૧૨ જગીશ બોલ સંગ્રહ.	શેઠ અગરચંદ ભેરદાન શેડીયા.	બીકાનેર.
૧૩ સંબોધ સત્તરી.	શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી.	અંબાલા.
૧૪ ન્યતિહુણુચોત્રમ.	} આચાર્યશ્રી કૃપાચંદજી મહારાજ.	મુંબઈ.
૧૫ ગણધર સાધ્વં શતક.		

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
 पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञाने यत्नोविधेयः ॥

પુસ્તક ૧૪] વીર સંવત્ ૨૪૪૨, ભાદ્રપદ. આત્મ સંવત્ ૨૨. [અંક ૨ જો.

ૐ

ક્ષમા-યાચના.

(કબ્બાલી)

- ગૃહિ જિન શૈલીને આજે, હૃદયથી હું ક્ષમા યાચું; ૧
 કર્યા અપરાધ તેની તો, હૃદયથી હું ક્ષમા યાચું.
 પુનઃ અપરાધ ના થાવા, હૃદયથી હું ક્ષમા યાચું; ૨
 સકલ જગ જન્તુની આજે, હૃદયથી હું ક્ષમા યાચું.
 અરજ એ મારી ઉર-ધારી, હૃદયથી તો ક્ષમા આપો; ૩
 પરસ્પર પ્રેમ પ્રકટાવી, હૃદયથી તો ક્ષમા આપો.
 પ્રતિક્રમતા સંવત્સરે આ, હૃદય દ્રવિભૂત છે ભારી; ૪
 આતમ આનંદ કાળે તો, સ્વિકારો અર્જ આ મારી.

સં. ૧૯૭૨ ભાદ્રપદ શુકલ ચતુર્થી.

૩૨

શ્રી આત્મજ્ઞાન પ્રકાશ.

શ્રીઅમરહર્ષ પંડિત વિરચિત હીરવિજયસૂરિ સ્વાધ્યાય ।

- શ્રી સૂરીશ્વર પદવી સાર,
શ્રી સેવિત સુંદર ગુણધાર;
શ્રી કૃત્તમતિ રંજિત સૂરીશ,
જય શ્રી હીરવિજય સૂરીશ. ૧
- આનંદામલ મંગલ ગેહ,
વિમલ કમલદલ કામલ દેહ;
રાજવિમલ મુખ નિખિલ ગણીશ. જય૦ ૨
- નંદી હિતકર વિગત વિષાદ,
જલદોષમ ગંભીર નિનાદ;
જગતી વશકર મદનગિરીશ. જય૦ ૩
- દક્ષિતાખિલ સંસાર વિકાર,
યમ કાકિલ ખેલન સહકાર;
વિદ્યાસાગર સકલ મુનીશ. જય૦ ૪
- વિકટ વિપાક નિબંધન માન,
દાવાનલ જલધીર સમાન;
જનમન જલરૂહ વત નલિનીશ. જય૦ ૫
- મદ ધરણીરૂહ ભંજન નાગ,
નમતાખિલ ભાવુક મહાભાગ;
યશસા જિત રાકારજનીશ. જય૦ ૬
- લજ્જણુ તરૂ નિગરણુ હાર,
સૂરીકૃત તપ સંયમ ભાર;
ગુરૂ ભાવાનત દેવશયીશ. જય૦ ૭
- સૂદિત ભવ પાથોનિધિ પાર,
રિપુસહચર સમ માનસ સાર;
રમણીય ગુરૂગુણ મણિસરિદ્વીશ. જય૦ ૮

જૈન નૃપતિખારવેલનો શિક્ષાલેખ.

૩૩

રીઠા ધરણી દારણ શીર,
 મલિન દુરિત ધન નાશ સમીર;
 વેષ સુરંજિત નિપુણ મહીશ. જ્ય૦ ૯

સમયુત જન તારણપર મોહ,
 હંસ સમાન ગમન ગતમોહ;
 નયણુ યંત્રિત માનસ કીશ. જ્ય૦ ૧૦

જગતી મંડલ વિમલ વિશાલ,
 વંશ સરૌવર સાર મરાલ;
 મોહનકાય નિરસ્ત રતીશ. જ્ય૦ ૧૧

યતિ સંતતિ મસ્તક મુકુટોપ,
 દેશનિરાકૃત કુમતટોપ;
 સ્તુતસંતત શિવકર જગદીશ. જ્ય૦ ૧૨

॥ કલશ. ॥

શ્રીવિજયદાન સૂરીંદ્ર સુંદર સકલ શિષ્યશિરોમણે,
 શ્રીહીરવિજય સૂરીશ શશિગણી ગગનસાર નભોમણે;
 જગતીહ જીવ ચિરં ! ચતુર્વિંધ સંઘકુમુદ નિશામણે,
 શ્રી ૧અમરહર્ષ વિનેયવાંછિત વસુદાન ચિંતામણે. ૧૩

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

“જૈન નૃપતિ ખારવેલનો શિક્ષાલેખ.”

ન ધર્મ સાથે સંબંધ ધરાવનારા જેટલા પ્રાચીન લેખો (Inscriptions) આજ સુધીમાં ઉપલબ્ધ થયા છે તેમાં કટકની નજીકના ખંડગિરિ પર્વત ઉપર આવેલી હાથીચુકાનો, મહા મેઘવાહન રાજા ખારવેલનો લેખ સર્વથી પ્રાચીન, સર્વથી અધિક મહત્ત્વવાળો અને જૈનધર્મની પુરાતન જાહેરલાલી ઉપર અપૂર્વ પ્રકાશ પાડનારો છે. શ્રમણુલગ-વાન્ શ્રીમહાવીરદેવના માર્ગને અનુસરનાર અને પ્રતાપશાલી એવા પ્રાચીનમાં

૧ આ અમરહર્ષ, શ્રીવિજયદાનસૂરિના શિષ્ય શ્રીરાજવિજયના શિષ્ય હતા.

પ્રાચીન જો કોઈ જૈન રાજાનું નામ કે જેને ભારતભૂમિએ અઘાવધિ પોતાના પવિત્ર હૃદય ઉપર ધારણ કરી રાખ્યું હોય, તો તે ફક્ત કલિંગાધિપતિ આજ મહાન્ નૃપ-તિનું નામ છે. જૈન ધર્મની દૃષ્ટિએ તો ખંડગિરિની જૈન ગુહાનો આ લેખ અતિ મહત્વનો છે જ, પરંતુ ભારતવર્ષના મધ્યકાલીન રાજકીય ઇતિહાસની દૃષ્ટિએ પણ આની ઉપયોગિતા અને મહત્તા ઓછી નથી. લગભગ ૧૦૦ વર્ષ જેટલા દીર્ઘકાલથી આ લેખની ચર્ચા યુરોપીય તેમજ ભારતીય પુરાતત્ત્વશાસ્ત્રમાં વારંવાર થયા કરે છે. અનેક લેખો અને પુસ્તકો, આ લેખના વિષયમાં લખાયા-છપાયા છે. સેંકડો વિદ્વાનો એ સ્થાનની અને લેખની મુલાકાત લઈ ફોટો વિગેરે લઈ ગયા છે-હજી પણ લે છે. આવી રીતે ઐતિહાસિક વિદ્વાનોમાં એ લેખ એક મહત્વનો અને પ્રિય વિષય થઈ પડ્યો છે. પરંતુ મહારે અતિ ખેદની સાથે જણાવવું પડે છે કે જેમના ધર્મની આ ગુહા છે, જેમના પૂર્વજોનો આ કીર્તિસ્તંભ છે અને જેમની પ્રાચીન જાહોજલાલીના પ્રકાશમાન કિરણો આ લેખમાંથી નિકળી આખા ભૂવલયમાં ફેલાઈ રહ્યા છે તે જૈનોમાંથી હજી સુધી કોઈને એનું સ્વપ્ન પણ નથી આવ્યું. બી, એ; એમ્, એ; અને ઝરીષ્ટરે, સોલીસીટરે જેવા ઉચ્ચ કેળવણી પામેલા, વર્ષોસુધી વિદેશોના ઇતિહાસો ગોખી ગોખી કંઠે કરનારા અને ઇતિહાસ તત્ત્વની મહત્તા સમજનારા જેવા જૈનોને પણ જ્યારે પોતાના એ જીર્ણ પરંતુ અતિ અનુપમ કીર્તિસ્તંભનું નામસુધાં પણ નહિ જણાયું હોય તો પછી ઇતિહાસ શબ્દનો અર્થ પણ ખરોખર નહિ સમજનારા લાખો બિનકેળવાયલા જૈનોના વિષયમાં તો કહેવું જ શું ? અસ્તુ !

જૈનધર્મ માટે જગતમાં ગર્વ ઉત્પન્ન કરનાર અને તેની પુરાતન પ્રભુતાનું ઝાંખું પરંતુ સારભૂત દિગ્દર્શન કરાવનાર એવા એ લેખ અને સ્થાનનો જૈન સમાજને સર્વથી પ્રથમ પરિચય કરાવવાનું માન, જૈન હિતૈષી નામના ઉચ્ચ અને પ્રતિષ્ઠિત હિંદી પત્રના સુવિદ્વાન અને ઇતિહાસપ્રેમી સંપાદક શ્રીચુત્ર નાથુરામજી પ્રેમીને ઘટે છે. જૈન જનતામાંથી તેમણે જ પ્રથમ આ વિષયમાં જ્ઞાન મેળવ્યું અને સ્વજાતિ તથા સામર્થ્યને ભુલાવી નાંખનાર-ગુમાવી દેનાર જૈન કોમને ભૂતકાલના ગૌરવનું સ્મરણ કરાવવાની પવિત્ર ઇચ્છાથી પોતે મેળવેલી હકિકતનો પોતાના ધર્મખંધુઓને લાલ આપવા માટે જૈન હિતૈષીના વીરસંવત્ ૨૪૩૬ ના ભાદ્રવા માસના અંકમાં આ લેખ અને સ્થાનના વિષયમાં સંક્ષિપ્ત ઉલ્લેખ કર્યો. “ ઓડીસા જેવા સુદૂરના પ્રદેશમાં-જ્યાં વર્તમાનમાં એક પ્રકારથી જૈનોનું ચિન્હસુધાં પણ નથી, ત્યાં એક વખતે જૈન ધર્મની વિજયદુંડુલિ વાગતી હતી, એ જાણી કયા જૈનને આનંદ અને આશ્ચર્ય નહીં થશે ? ” આવા પ્રકારના સારગર્ભિત વાક્યદ્વારા આખી

જૈન નૃપતિ ખારવેલનો શિલાલેખ.

૩૫

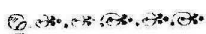
જૈન કોમને એ વિષયની વધામણી આપી. (પ્રેમીજીને એના બદલામાં અનેક ધન્યવાદ !)

શ્રમણ ભગવાન્ શ્રીમહાવીરના નિર્વાણ બાદ ચંદ્રગુપ્ત, સંપ્રતિ, વિક્રમાદિત્ય અને શિલાદિત્ય આદિ રાજાઓ જૈનધર્મ પાળનારા અને જૈન શાસનની પ્રભાવના કરનારા થઈ ગયાના ઉલ્લેખો આપણે જૂના ગ્રંથોમાં વાંચીએ છીએ, પરંતુ તે કથનની સત્યતા સિદ્ધ કરનારો એક પણ વિશ્વસનીય ઐતિહાસિક પ્રમાણ-કે જેને સર્વ કોઈ કબૂલ કરે-આજ સુધી ઉપલબ્ધ થયું નથી. ઉલટું જેમને આપણે જૈન હોવાનું કહીએ છીએ તેઓ જૌદ્ધધર્મી હોવાના કેટલાક સંદિગ્ધ પ્રમાણો મળતા રહે છે. તેમજ બીજા પણ અનેક જૌદ્ધ રાજાઓના સ્તૂપો, તામ્રપત્રો, શિક્ષાઓ અને શિલાલેખો આદિ ઘણા ઘણા ઐતિહાસિક પ્રમાણો મળ્યા છે-અને મળતા જાય છે. પરંતુ જૈન રાજાઓના વિષયમાં આવું કંઈ નહિ જણાયાથી, આ નવીન યુગના પ્રારંભમાં, સત્યાન્વેષી અને નિષ્પક્ષ એવા કેટલાક વિદ્વાનો જૈન ધર્મની પ્રાચીનતાના વિષયમાં અને તેની બહોળલાલીના સંબંધમાં અનેક પ્રકારના જૂદા જૂદા ભૂલ ભરેલા વિકલ્પો કરવા પામ્યા હતાં. જેમ જેમ શોધખોળનું કાર્ય આગળ વધતું ગયું, નવા નવા જૈન ગ્રંથો હસ્તગત થતા ગયા અને વિદ્વાનોમાં જૈન સાહિત્ય પ્રસાર પામતું ગયું, તેમ તેમ તે ભ્રમિક વિચારો સુધરતા ગયા. પરંતુ જૌદ્ધ ધર્મની માફક જૈન ધર્મ પણ કોઈ વખતે રાષ્ટ્રીયધર્મ અને રાજમાન્યમત ગણાતો હતો એ વાત વિદ્વાનોને ગળે લાંબા સમય સુધી ઉતરી નહોતી. આવાજ સમયમાં ખંડગિરિની હાથીગુફાના એ લેખ ઉપર વિશેષ પ્રકાશ પડ્યો અને તેમાંથી પ્રતાપી અને વિજયી રાજા મહાભેઘવાહન ખારવેલની જૈનધર્મપ્રિયતાના જાળવલ્લ-માન અને અસંદિગ્ધ ઉલ્લેખો મળી આવ્યા તેથી વિદ્વાનોનાં હૃદયમાં એકદમ જૈનધર્મના પ્રાચીન ગૌરવને ઉચિત્ત સ્થાન મળ્યું. જેમ અશોક આદિ જૌદ્ધનૃપતિઓ બુદ્ધદેવની આજ્ઞાના પાલન કરનારા અને તેમના ધર્મનો પ્રચાર કરનારા થઈ ગયા છે, તેમ શ્રમણ ભગવાન્ શ્રીમહાવીર દેવના શાસનને શોભાવનારા અને તેમને પૂજનારા ચંદ્રગુપ્ત, સંપ્રતિ અને ખારવેલ આદિ પ્રભાવશાળી રાજાઓ પણ થઈ ગયા છે. આવી રીતે હાથીગુફાના એ લેખે જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા અને પ્રભુતા ઉપર અપૂર્વ પ્રકાશ પાડ્યો છે.

પ્રેમીજીના ઉપર્યુક્ત લેખને વાંચી મહને હાથીગુફાના મૂળ લેખને તથા તેના સ્થાન વિગેરેના વિશેષ વર્ણનને જોવાની પ્રબળ ઉત્કંઠા થઈ પરંતુ તે વખતે પુસ્તકો મળી શકે તેવી અવસ્થા ન હોવાથી તેમજ કયા પુસ્તકમાં તે મૂળ લેખ વિગેરે છપાયેલા છે તે ન જણાયાથી ત્યારે તો તે ઉત્કંઠા શમાવી દેવી પડી. લગભગ ત્રણ

વર્ષ પછી આ વખતે અહિં (વડોદરામાં) “ પ્રાચિન જૈન લેખ સંગ્રહ ” નામના પુસ્તકની સામગ્રી એકત્ર કરતાં ઑર્કિઓ લોજીકલ સર્વે ઑફ ઇન્ડિયાના સન્ ૧૯૦૨-૩ ના એન્યુલ રીપોર્ટ (Archaeo Logical Survey of India. Annual Report I 1902-3) માં ખંડગિરિ સંબંધી થોડીક હકિકત જોવામાં આવી.* તેમજ ફ્રેંચ વિદ્વાન ડો. ગેરીનોટ (GUERINOT) ના Repertoire D'epigraphic Jaina નામના પુસ્તકમાંથી તે પુસ્તકનું નામ પણ મળી આવ્યું કે જેમાં હાથી ગુફાનો એ મૂળ લેખ શુદ્ધ રીતે છપાયેલો છે. આ પુસ્તકનું નામ Actes du Sixieme congres internationaldes orientalistes tenu en 1883 a Leide એ છે. આના ૩ ભાગમાં પૃષ્ઠ ૧૩૨ થી ૧૭૬ સુધીમાં “ કટક નજીક આવેલી ઉદયગિરિની ટેકરી ઉપરના હાથીગુફા તથા બીજા ત્રણ લેખો. ” (The Hathigumpha and three other Inscriptions in the Udayagiri caves near cuttack.) નામનો નિબંધ છે; જે પ્રખ્યાત વિદ્વાન પંડિત ભગવાનલાલ ઇન્દ્રજીનો લખેલો છે. આ નિબંધમાં પંડિતજીએ હાથીગુફાના મૂળ લેખનો શુદ્ધ પ્રાકૃત પાઠ, તેનું સંસ્કૃત અને અંગ્રેજીમાં ભાષાંતર તેમજ લેખનું સવિસ્તર સ્પષ્ટીકરણ આપેલું છે.

તપાસ કરતાં આ પુસ્તક અહિંની સેંટ્રલ તથા કૉલેજની લાઇબ્રેરીમાં ક્યાંય પણ મળ્યું નથી. અમદાવાદ અને મુંબઈ તપાસ કરાવતા પણ પતો લાગ્યો નથી. અંતે પૂનામાં ઑર્કિઓ લોજીકલ સર્વે ઑફ ઇન્ડિયા, વેસ્ટર્ન સર્કલના સુપ્રીન્ટેન્ડેન્ટ શ્રીચુત્ દેવદત્ત રામકૃષ્ણ ભાંડારકર એમ. એ. મહાશય કે જેઓ જૈન સાહિત્ય અને ઇતિહાસ ઉપર વિશેષ પ્રેમ ધરાવે છે, તેમના ઉપર લખવાથી તેમણે એ પુસ્તક મહુને મેળવી આપ્યું કે જેના માટે હું તેમનો આભારી છું. પંડિતજીના એ લેખનો સંપૂર્ણ ગુજરાતી અનુવાદ જૈન સમાજની જાણકારી ખાતર અત્રે આપવામાં આવે છે. ÷

મુનિ જિનવિજય.

અશોકના વખત પછી પૂર્વહિંદુસ્તાનનો ઇતિહાસ તથા તેની ભાષાવિષે માહિતિ મેળવવામાં *હાથીગુફા લેખ ઘણાજ ઉપયોગી છે. પ્રથમ તેને ઇ. સ. ૧૮૩૦માં

* આ લેખનો અનુવાદ પણ આગળ ઉપર આપવામાં આવશે.

÷ આ નિબંધ પછી બીજા પણ કેટલાક આ સંબંધના ઉપયોગી ઉતારાઓ કે જે જૂદા જૂદા પુસ્તકોમાંથી સંગ્રહવામાં આવ્યા છે તે આપવામાં આવશે.

* હાથીગુફા જગ્યાની ઓળખાણ આપતા મેજર કીટ્ટે (Kittce) એ “ જર્નલ ઑફ ધી બેંગાલ એસિયાટીક સોસાયટી ” ના પુસ્તક ૬, પૃષ્ઠ ૧૦૭૯ માં નીચે પ્રમાણે વર્ણન આપ્યું છે:—

જૈન નૃપતિ આરવેલનો શિલાલેખ.

૩૭

મી. સ્ટર્લીંગે (Stirling) કર્નલ મેકેન્ઝીની બનાવેલી અપૂર્ણ નકલ ઉપરથી પ્રકાશિત કર્યો હતો.^૧ મેજર કીટુંએ ઇ. સ. ૧૮૩૭ માં નજરે જોઈને તેની નકલ કરી, અને આ નકલ ઉપરથી પ્રીન્સેપે ભાષાંતરસહ પ્રસિદ્ધ કરી, તે વખતે આ વિષયનો પ્રારંભજ હતો તેથી પ્રથમના ભાષાંતરમાં કેટલીક ચૂકો થઈ હોય તો તેથી કાંઈ આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી. જાણવા જેવું માત્ર એ છે કે જે રાજના વખતમાં આ લેખ થયેલો છે, તે રાજનું નામ પ્રીન્સેપ વાંચી શક્યા નહિ અને હજી પણ આ ભૂલ કોઈએ સુધારી નથી.

ઇ. સ. ૧૮૭૭ માં જનરલ કનિંગહામે કૉરપસ ઇન્ડિસ્ક્રીપ્શ્યોનમ ઇન્ડિકૉરમ (Corpus Indiscriptionum Indicarum) ના પુ. ૧ માં આ લેખની નકલ (પ્રીન્સેપની નકલ સાથે) આપી છે; પણ મેજર કીટુંની નકલ કરતાં આ નકલથી કાંઈ વધારે પ્રકાશ પડ્યો નથી. ત્યારબાદ ડૉક્ટર રાજેન્દ્રલાલ મિત્રે પોતાના એન્ટી-ક્વીટીઝ ઑફ ઑરિસ્સા (Antiquities of Orissa) નામક પુસ્તકમાં તેનું ભાષાંતર બહાર પાડ્યું. આ ભાષાંતર વિષે ઘણી આશાઓ રાખવામાં આવી હતી; પણ કાંઈ અજવાળું પાડવાને બદલે ઉલટો તેનાથી ગુંચવાડો વધ્યો. આ નિબંધ સાથે જે નકલ આપવામાં આવી છે તે ઇ. સ. ૧૮૬૬ માં ડૉક્ટર ભાઉ દાજીને માટે મેં જાતે પ્રત્યક્ષ જોઈને તૈયાર કરેલી નકલ ઉપરથી તથા કલકત્તા સ્કુલ ઑફ આર્ટ્સના મી. લોકે (Locke) જે પ્લાસ્ટર ફ્રોટોગ્રાફ લીધેલો અને જે જનરલ કનિંગહામે મારા તરફ મોકલી આપ્યો, તે ઉપરથી તૈયાર કરેલી છે. (અપૂર્ણ.)

“ખંડગિરિ અને ઉદયગિરિની ટેકરીઓ પથરીઆ પહાડની લાંબી હારના ભાગો છે આ પહાડ ઓરીસ્સાની પથરની ટેકરીઓના તળીઆ નજીક થઈને, ઑટઘર ડેકકુનલ (Autghar Dekkunol) થી કૂર્દા (Kurda) થઈ દક્ષિણ દિશામાં ચિટ્કા સરોવર તરફ આગળ વધે છે. ભોખનેશ્વરથી ઉત્તર-પશ્ચિમમાં ચાર માઇલ દૂર ખંડગિરિ આવેલું છે; અને કટકથી દક્ષિણ-પશ્ચિમમાં ૧૯ માઇલ દૂર છે. આ બે પહાડોની વચમાં લગભગ ૧૦૦ યાર્ડ પહોળા એક ખીણ છે. ખંડગિરિના મથાળા ઉપર બહુ જ થોડી ગુફાઓ છે. ઉદયગિરિના દક્ષિણ તરફના મથાળા ઉપર નાની નાની અનેક ગુફાઓ આવેલી છે. લોકોમાં એવી દંતકથા પ્રચલિત છે કે ઉદયગિરિમાં પ્રથમ ઉપર ગુફાઓ હતી આમાની ઘણી ગુફાઓ ટૂટી ટૂટી ગઈ છે, તો પણ હજી ઘણી ગુફાઓ તદ્દન આખી છે. અમુક કદની કોઈપણ ગુફા નથી ઘણીખરી ૬'x૪' લંબાઈ પહોળાઈમાં તથા ૪ થી ૬ ફીટ ઉંચાઈમાં હોય છે. તેમની આગળ એક ઓટલો છે. તથા નાના નાના દ્વાર છે, કે જે પહાડમાંથી કોતરી કાઢેલા છે, કેટલીક ગુફાઓ વિચિત્ર આકારની કોરી કાઢેલી છે જેવી કે “સર્પગુફા” “વ્યાઘ્રગુફા” વિગેરે.

૧ એસીયાટીક રીસર્ચસ પુ. ૧૫

જૈન દ્રષ્ટિએ શરીરવૃદ્ધિ.

જગત્ની અંદર વસ્તા તમામ જાતના મનુષ્યના શરીરની રચના એક જાતની હોય છે. જે પગ, જે હાથ, મોઢું, માથું, કાન, ઇત્યાદિ શરીરની રચના, એક સરખી હોય છે. પછી તે ગમે તે દેશમાં જન્મેલો હોય. શરીરની સુંદરતા, ઉંચાઈ, અથવા નિચાઈ, અને વર્ષમાં દેશ આશ્રી તફાવત માલમ પડે છે. તેમજ ઇંદ્રિયોની શક્તિમાં ન્યુનાધિકપણ માલમ પડે છે. કેટલાક આ શરીરનો બનાવનાર પરમેશ્વર છે અને સારા અથવા નરસાપણના કારણમાં પરમેશ્વર, ઇશ્વરની મહેરબાની અથવા ગેર-મહેરબાનીનું કારણ માની સંતોષ માને છે. જૈનશાસ્ત્રકારોની માન્યતા આ બાબતમાં કેવી છે, એ આપણે જાણવાની તબવીજ કરીશું તો તેથી તેના વાસ્તવિક જ્ઞાનથી આપણે માહિતગાર થઈશું. શરીરની રચના કેવા પ્રકારે થાય છે. એટલે પિતાના વીર્ય અને માતાના ઇધિરથી પિંડ ઉત્પન્ન થઈને શરીરની રચનાની શરૂઆત કેવી રીતે થાય છે, એ બાબતમાં વૈદ્યક ગ્રંથોમાં ઘણું વિવેચન છે, તે પણ જાણવા અને સમજવા જેવું છે. આ સ્થળે વૈદ્યક દ્રષ્ટિથી આ વિષય નહીં જોતાં જૈન શાસ્ત્રમાં બતાવેલા વર્ણનથી આપણે તેને તપાસીશું.

જૈન દર્શન અને જૈનેતર દર્શનની માન્યતામાં જે એક મુખ્ય ભેદ છે, તે એ છે કે જૈનો જગત્ અને જગત્ની અંદર રહેલા દ્રવ્યો પદાર્થોના કર્તા ઇશ્વર યાને પરમેશ્વર છે, એમ માનતા નથી, ત્યારે બીજા દર્શનવાળાઓ તેના કર્તાપણાનો આરોપ પરમેશ્વરમાં કરે છે અને જગતનો કર્તા પરમેશ્વર છે, એમ માને છે. દરેક દર્શનવાળાઓ પોતાની માન્યતા માટે યુક્તિપૂર્વક સાધક બાધક દલીલો બતાવે છે. અને તે દરેકના શાસ્ત્રમાં બતાવેલી છે. હાલ અત્રે તે વિષે આપણે વિચાર કરતા નથી. અત્રે ફક્ત શરીર સંબંધીની માન્યતા કેવા પ્રકારની છે તેટલા પુરતુ ચર્ચિત્ જાણવાનો પ્રયાસ છે.

જીવ અરૂપી છે, છતાં અનાદિ કાળથી તેનો શરીર સાથે સંબંધ બની રહ્યો છે. એ બેના સંયોગની શરૂઆત ક્યારથી થઈ તે મુકરર થઈ શકે તેમ નથી. ને તેજ કારણસર એ બેનો સંયોગ અનાદિ માન્યો છે.

શરીરનો કર્તા જીવ છે. દરેક જીવ પોતપોતાના શુભાશુભ કર્મનો કર્તા છે. અને તેજ તેનો ભોક્તા છે. શરીરની રચના, ઇંદ્રિયાદિમાં તફાવત વિગેરેના કારણમાં તે તે જીવના પુર્વકૃત શુભાશુભ કર્મ છે. તે કર્મના આઠ પ્રકાર છે. ને તેના ઉતરભેદ એકસોઅઠાવન છે. આ એકસોઅઠાવન ભેદમાં નામ, કર્મ, નામના એકસોત્રણ ભેદ

જૈન દ્રષ્ટિએ શરીરસ્વરૂપ.

૩૬

છે. તેની અંદર શરીર, નામ કર્મ અને તેના લગતા બીજા કર્મોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે.

શરીર પાંચ પ્રકારનાં છે. ૧ ઔદારિક, ૨ વૈક્રિય, ૩ આહારક, ૪ તૈજસ, અને ૫ કાર્મ્મણુ. તેમાં આપણો ઔદારિક શરીરના સાથે વિશેષ સંબંધ છે તે માટે માહિતી મેળવવાની છે. કેમકે વૈક્રિયશરીર સામાન્ય રીતે મનુષ્યને હોતું નથી. તે શરીરના અધિકારી દેવતા, અને નારકી છે. જે જીવ દેવતા અથવા નારકીની ગતિમાં ઉત્પન્ન થાય છે, તેમને તે શરીર અવસ્ય હોય છે. મનુષ્ય અને તિર્થંકર એ શરીરના અધિકારી નથી, પણ તપશ્ચર્યાદિ ગુણોથી જે તેઓ વૈક્રિયલબ્ધિ ઉત્પન્ન કરે તો તેઓ વૈક્રિયશરીર કરી શકે છે. વૈક્રિય શરીરવાળો, એક છતાં અનેક શરીર બનાવી શકે, મ્હોટું શરીર બનાવે, ન્હાનું બનાવે, વિવિધ પ્રકારનાં રૂપ બનાવે, દૃશ્ય, અદૃશ્ય ઇત્યાદિ વિવિધ ક્રિયા કરે અથવા તેથી જે રૂપ બનાવે તેને વૈક્રિયશરીર કેહવામાં આવે છે. વૈક્રિયશરીરવાળાને હાડકાં હોતાં નથી. વૈક્રિયની પેઠે આહારકશરીર પણ સામાન્ય મનુષ્ય બનાવી શકતું નથી. જે કે આહારકશરીર બનાવવાની શક્તિ મનુષ્યનામાં છે, પણ તેના અધિકારી મહાત્મા મુનિયો છે. મુનિયોમાં પણ જે મુનિયોએ ચૌદપુર્વનું જ્ઞાન મેળવેલું હોય, જેઓ આકાળમાં આ ક્ષેત્રમાં હોતા નથી, તેઓ મહાત્માઓને તીર્થંકરની ઋદ્ધિ જોવાની ઇચ્છા થાય, અથવા કોઈ જાતનો સંશય ઉત્પન્ન થાય તો, તે નિમિત્તે આહારકશરીર લાયક ઉત્તમ પુદ્ગલ આહારી-લેઈને મુંઠા હસ્ત પ્રમાણુ શરીર કરે, તેને આહારકશરીર કહે છે. તે શરીર અતિ નિર્મળ હોય છે. અને તેને કોઈક દેખે અને કોઈક ન દેખે એવું હોય છે. તે આહારકશરીરની મહદંતી પોતાની ઇચ્છા પુરી કરે છે. અને સંશયનું સમાધાન મેળવે છે.

તૈજસ શરીર અને કાર્મ્મણુશરીર મોક્ષને પ્રાપ્ત થયેલા જીવો શિવાયના તમામ જીવોને હોય છે. આપણે જ્યારે કોઈનું મરણ થયેલું જોઈએ છીએ, તે વખતે જીવ ઔદારિક શરીરનો ત્યાગ કરીને બીજી ગતિમાં જાય છે. પણ તૈજસ શરીર અને કાર્મ્મણુ શરીર તો તે જીવની સાથે જ હોય છે. એ જ શરીર સામાન્યતઃ જીવથી બુદ્ધા પડતાં નથી. તેનો ઉદય તેરમે ગુણુકાણે વર્તતા કેવળજ્ઞાનીઓને પણ હોય છે અને તેની સત્તા ચૌદમા અયોગી ગુણુકાણાના છેલ્લા સમય થકી આગળના સમય લગી હોય છે. તૈજસશરીર તેજના પુદ્ગલથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે અદૃશ્ય છે, અને આહારને પચાવવાની ક્રિયા કરે છે. જેણે તેજોલેસ્યાની લબ્ધિ ઉત્પન્ન કરી છે, તે જો, તેજોલેસ્યા મુકે તો, તેના હેતુમુત આ શરીર છે. જીવ કાર્મ્મણુશરીર યોગ્ય કર્મપુદ્ગલને ગ્રહણ કરીને રૂપીપણે પોતાના પ્રદેશો સાથે મીલાવી દે છે. આ કાર્મ્મણુશરીરના પુદ્ગલો અતિ સૂક્ષ્મ છે તેથી વિશેષ જ્ઞાની શીવાય તેને કોઈ દેખી શકતું નથી.

આ કાર્મ્મણુશરીરની રચનાનો વિષય અતિ ગહન છે. તેના વિવેચનમાં હાલ આપણે નહીં ઉતરતાં ઔદારિક શરીરની રચનાની જ મુખ્યત્વે માહિતી મેળવવાની તબવીજ કરીશું.

શરીરની વ્યાખ્યા એવી કરી છે કે પ્રતિક્ષણે પુદ્ગલ ઉપચય અપચયે કરીને વધે ઘટે તે શરીર કહેવાય. મતલબ કે આ શરીરની રચના એહવા પ્રકારની છે કે તેમાં ક્ષણે ક્ષણે ઉપચય અપચય થયા કરે છે. શરીર વધે છે, ઘટે છે, સુકાય છે, બાકું થાય છે. એ એનો સ્વભાવિક ધર્મ છે. આ ઔદારિકશરીરના અધિકારી મનુષ્ય અને તિર્યચ છે. સર્વજીવોની અપેક્ષાએ તીર્થંકર, ગણધરનાં શરીર સર્વથી ઉત્તમ હોય છે, તેમજ તીર્થંકરનું વધતામાં વધતું માન-કદ પાંચશેહ ધનુષનું હોય છે, માટે ઔદારિકશરીર એવી સંજ્ઞા આપવામાં આવેલી છે.

આ ઔદારિક શરીર અંગ, ઉપાંગ અને અંગોપાંગનું બનેલું હોય છે. ૨ બે બાહુ-હાથ-૨ બે ઉર-સાથળ-૧ પૃષ્ઠિ-વાંસો-૧ શિર-મસ્તક-૧ ઉર-હૃદય-૧ ઉદર-પેટ-એ આઠ શરીરમાં હોય છે તેને આઠ અંગ કહેવામાં આવે છે. એ અંગમાં જે આંગળીઓ પ્રમુખ છે, તેને ઉપાંગ કહેવામાં આવે છે. અને તે ઉપાંગમાં શેષ, જે પર્વ, રેખા, નખ, રોમાદિક હોય છે તેને અંગોપાંગ કહેવામાં આવે છે. આ ઉપાંગ ઔદારિક શરીરની પેઠે વૈકિયશરીર અને આહારક શરીરને પણ હોય છે. તૈજસશરીર અને કાર્મ્મણુશરીર તો જીવના પ્રદેશોને મળીને રહે છે, તેને ઉપાંગ હોતાં નથી.

પાંચ પ્રકારના સ્થાવર જીવ એકેન્દ્રિયવાળા હોય છે. તેમનું શરીર પણ ઔદારિક શરીરની કેટીમાં આવે છે. જગતમાં એક ઇન્દ્રિયવાળા, બે-ઇન્દ્રિયવાળા, ત્રણ ઇન્દ્રિયવાળા, ચાર ઇન્દ્રિયવાળા, અને પાંચ ઇન્દ્રિયવાળા જીવ હોય છે. એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવને એકલું શરીર હોય છે, જેને સ્પર્શ-ઇન્દ્રિય કહેવામાં આવે છે. આ એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવમાં પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિકાયનો સમાવેશ કરેલો છે. આ એક ઇન્દ્રિયવાળા જીવોમાં સ્થિર રહેવાનો સ્વભાવ છે. તેઓ પોતાની ઇચ્છાથી હાલી ચાલી શકતા નથી, પણ સ્વભાવ અને પરપ્રેરણાથી જ તે હાલી શકે છે. બે કે તેનું અને વાયુકાયના જીવોનો સ્વભાવ ગમનશીલ છે, તેથી તેને ગતિ ત્રસમાં ગણે છે પણ તેનો સમાવેશ જાતિ ત્રસમાં થતો નથી તે તો સ્થાવરની જાતિમાં જ ગણાય છે.

જે જીવોને શરીર અને રસનેન્દ્રિ હોય તેને બે-ઇન્દ્રિયવાળા જીવ કહે છે. એ બે ઉપરાંત જેને દ્રાણેન્દ્રિ-નાક-હોય છે, તે-ઇન્દ્રિયવાળા જીવ કહેવાય છે. તે ઉપરાંત જેમને ચક્ષુ-આંખ હોય છે તે ચૌરિન્દ્રિવાળા જીવ કહેવાય છે. અને જેને તે ચાર

જન દ્રષ્ટિએ શરીરસ્વરૂપ.

૪૧

ઉપરાંત કાન-શ્રોત ઇન્દ્રિય હોય છે તે પાંચેન્દ્રિય કહેવાય છે. આ પાંચ ઇન્દ્રિયાળા જીવોમાં મનુષ્ય હોય છે, અને તિર્યચ પશુ હોય છે. ગાય, બળદ, ભેંસ, ઘોડા, હાથી ઇત્યાદિ, જેઓને પાંચ ઇન્દ્રિય હોય છે તેઓ તિર્યચ પાંચેન્દ્રિની કોટીમાં આવે છે.

આપણે જીવ સમય સમય આહાર લે છે. આપણે જે આહાર કરીએ છીએ તે તો કવળાહારની ગણતરીમાં આવે છે. આપણે ઉપવાસ કરીએ છીએ, તે તો કેવળ આહાર અનાજ વિગેરે ચાર પ્રકારના આહારનો ત્યાગ કરીએ છીએ, તો પશુ જીવ સમય સમય આહાર લે છે, તેની તે ક્રિયા બંધ થતી નથી. મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી જેઓએ જન્મ મરણનો ફેરો ટાળી દીધો છે, સદા શાશ્વત સ્થાનમાં રહે છે, જેઓ અશરીરી છે તેમને આહાર કરવાનો હોતો નથી; તેઓજ અણાહારી કહેવાય છે. તે સિવાય જે જીવ એક ભવ છોડી બીજા ભવમાં જાય છે, તેમને વિગ્રહ ગતિ કરવી પડે છે, તો જેટલા સમય વિગ્રહ ગતિમાં જાય તેટલા સમય તે આહાર કરતો નથી. બાકી આહાર ગ્રહણ કરે છે.

આપણામાં છ જાતની પ્રત્યાપ્તિ હોય છે. આ પ્રત્યાપ્તિ એ જીવની શક્તિ છે. (૧) જીવ આહાર લેઈને તેનો રસ કરે છે, તે આહાર લીધા પછી રસ, બલાદિ રૂપે તેને પરિણમાવે તેને આહાર પ્રત્યાપ્તિ કહે છે. જીવ ગર્ભમાં ઉત્પન્ન થતાની સાથેજ આ શક્તિ વડે આહાર ગ્રહણ કરે છે. (૨) તે આહારને રૂઢિર માંસાદિક સાત ધાતુરૂપ શરીરપણે પરિણમાવે છે; એ જે શક્તિથી એ કાર્ય કરે છે, તે શરીર પ્રત્યાપ્તિ એ નામથી ઓળખાય છે. (૩) ઇન્દ્રિય યોગ્ય પુદ્ગલો ગ્રહણ કરીને તે ઇન્દ્રિયપણે પરિણમાવે છે; તેને ઇન્દ્રિય પ્રત્યાપ્તિ કહે છે. (૪) ચોથી શ્વાસોશ્વાસ પ્રત્યાપ્તિ છે, કે જેના વડે જીવ શ્વાસોશ્વાસ યોગ્ય વર્ગણુ ગ્રહીને તે પુદ્ગલ શ્વાસોશ્વાસપણે પરિણમાવી મુકે છે. આ ચાર શક્તિઓ જે આપણે ઉપર પાંચ સ્થાવર એકેન્દ્રિયાળા જીવ કહ્યા તેમનામાં પણ હોય છે. વનસ્પતિમાં જીવ છે એ વાતની ખાતરી હાલના જમાનાની શોધખોળથી પણ આપણને થઈ છે. ડાક્ટર બોઝે પોતે એ વાત પોતાની શોધના અંતે ખાતરી કરી જણાવી છે, એટલુંજ નહીં પણ જેવી રીતે આપણે શ્વાસોશ્વાસ લેઈએ છીએ તેવી રીતે વનસ્પતિ પણ શ્વાસોશ્વાસ લે છે, એમ પણ તે જણાવે છે. જૈન શાસ્ત્રના પ્રણેતા પરમાત્મા તીર્થંકર સર્વજ્ઞ હતા, તેમણે પોતાના જ્ઞાનથી વસ્તુના જે સ્વભાવ જેઓના તે તેમણે બતાવેલા છે. જે વાત આપણે જાણી શકીએ નહીં તે વાત શ્રદ્ધાથી માનવી. તેમાં કેટલાક પ્રત્યક્ષ પ્રમાણની ઇચ્છાવાળા શ્રદ્ધાની વાતને ગ્રહણ કરતા નહીં, પણ ડાક્ટર બોઝ પ્રયોગોથી એ વાત સિદ્ધ કરી બતાવે છે, એટલે પ્રત્યક્ષ પ્ર-

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માણુથી પણ એ વાતની ખાત્રી થાય છે. વનસ્પતિમાં જીવ છે એ વાતની ખાત્રી પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી થાય છે, તે આગળ જતાં એક વખત એવો પણ આવશે કે બાકીના ચારે એકેન્દ્રિયમાં પણ જીવ છે, તે વાત પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી ખાત્રી કરી આપનાર મળી આવશે કે તે ચારેમાં જીવ છે. એ વાતની શ્રદ્ધામાં ફેરફાર કરવાને આપણને કારણ નથી. કેમકે તે વાત સર્વજ્ઞ ભગવંતે પોતાના જ્ઞાનથી પ્રત્યક્ષ જોએલી છે. અને તેમણે જોએલી વાતજ કહેલી છે. તેઓ વીતરાગ એટલે રાગદ્વેષથી રહિત હતા, તેથી ખોટી વાતની પ્રરૂપણા કરવાની તેમને જરૂર ન હતી.

(૫) ભાષા પર્યાપ્તિ—આ શક્તિથી જીવ ભાષાવર્ગણા યોગ્ય પુદ્ગલ દ્રવ્યો ગ્રહી તેને વચનપણે પરિણુમાવી મુકે છે. આ શક્તિ વીકલેન્દ્રિને જે, ત્રણ, ચાર, ઈન્દ્રિયવાળા જીવને હોય છે, જગત્ની અંદર ભાષા વર્ગણા યોગ્ય પુદ્ગલો છે, એને માટે હવે વાદ વિવાદ કરવાનું કારણજ રહ્યું નથી. ઐડીશનના ફ્રાનોઆઈ આપણી ખાત્રી કરી છે. જૈન શાસ્ત્રકારો શબ્દને પુદ્ગલ દ્રવ્ય માને છે, જ્યારે બીજા કેટલાક દર્શનવાળાઓ શબ્દને આકાશ માને છે. પૂર્વકાળમાં આ વિષયના વાદને માટે મોટા ઝઘડાઓ ચાલતા હતા, પણ હવે જ્યારે પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી એ વાતની આપણી ખાત્રી થઈ છે કે વચન-ભાષા-પુદ્ગલથી બને છે. તો પછી તે માટે વિશેષ વિચારની જરૂર નથી. (૬) મનપર્યાપ્તિ—આ શક્તિ વડે જીવ મનયોગ્ય વર્ગ-ણાનાં દક્ષિયાં ગ્રહણ કરી તેને મનરૂપે પરિણુમાવી મુકે છે. જે પંચેન્દ્રિ જીવોમાં એ શક્તિ હોતી નથી, તેઓને અસંજી પંચેન્દ્રિય કહેવામાં આવે છે અને જેમનામાં એ શક્તિ હોય છે, તેમને સંજી પંચેન્દ્રિય કહેવામાં આવે છે. આપણો સમાવેશ આ સંજી પંચેન્દ્રિમાં થાય છે.

જીવની જે છ શક્તિઓનું આપણે ઉપર દીગ્દર્શન કરી ગયા છીએ તે શક્તિઓ જ્યાંસુધી વ્યવસ્થાસર ચાલે છે, ત્યાંસુધી શરીરની ચાલુ વ્યવસ્થામાં કંઈ હરકત આવતી નથી. જ્યારે એ છ શક્તિઓમાં કંઈક મી જસ્ટી થાય છે, ટલે શરીરનો ચાલુ વ્યવસ્થામાં ફેરફાર થાય છે અને વ્યાધિઓ ઉત્પન્ન થાય છે.

ઔદારિકાદિ શરીરમાં પ્રથમ બાંધેલા પુદ્ગલ કાયમ હોય અને જીવ નવા ગ્રહણ કરે તે નવા ગ્રહણ કરેલા પુદ્ગલને જીના સાથે મેળાવી દેવામાં આવે છે, તે મેળાવી દેવાનું કામ બંધન નામ કર્મનું છે તે એ કાર્ય બજાવે છે. એ કર્મનું કાર્ય એવા પ્રકારનું છે કે લાખ અથવા રાખ જે કાષ્ટાદિ પદાર્થને જોડી દે-એકીભાવ કરે, તેમ તેમ ગૃહીત અને ગૃહ્યમાણ પુદ્ગલને એક કરે છે.

જગત્ની અંદર દરેક શરીરને લાયકની પુદ્ગલ વર્ગણાઓ જથ્થાબંધ ભરેલી

કર્મ મિમાંસા.

૪૩

છે, તેમાં દરેક જીવ પોતાને અપપુરતી તે ગૃહણ કરે છે, તે પૃથક પૃથક પુદ્ગલોને એકઠા કરવાનું કાર્ય સંઘાતન નામનું નામકર્મ કરે છે. જેમ દંતાળી નામનું ખેડુ-તનું ઓઝાર વિશેષ છે, તે છુટા વેરાયેલા તૃણના સમૂહને એકઠા કરવાનું કાર્ય અ-ન્નવે છે, તેમ આ સંઘાતન નામનું કર્મ પણ એ કાર્ય બન્નવે છે.

આ શરીર રચનામાં કયું કર્મ અને કઈ શક્તિ શું શું કાર્ય બન્નવે છે, તેનું વીગતવાર વર્ણન આપણે બાણી ગયા પછી આપણી એવી ખાત્રી થાય છે કે એ કાર્ય જીવ બનાવે છે.

ચાર ગતિની અંદર જીવને ઉપજવાની ચોરાશી લાખ યોનિઓ છે, જે જે યોનિમાં જીવ ઉત્પન્ન થવાનો હોય છે, તે તે યોનિના લાયક પોતાનું શરીર બનાવે છે. એ ચોરાશી લાખનું વર્ણન સમજવા જેવું છે. સાધારણ લોકોકિત પણ એવી છે કે જીવ ચોરાશીના ફેરા ફેરે છે, એ ચોરાશીનો ફેરા ટાળી પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરવું એ ખાસ કૃતવ્ય છે. (અપૂર્ણ.)

વક્રીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ.

વડોદરા.

કર્મ મિમાંસા.

(૪)

હમે ઉપર કહી ગયા છીએ કે મનુષ્યોએ કોઈ પ્રકારની પ્રગળ ઇચ્છા કરતા પહેલાં બહુ વિવેક કરવો આવશ્યક છે. તેને ખબર હોતી નથી કે પ્રગળ ઇચ્છા દ્વારા તે કેવા મહાન સામર્થ્યને ગતિમાન કરે છે, અને તેના વિકાસક્રમમાં એ ઇચ્છાના પરિપાક કાળે ઉત્પન્ન થવા યોગ્ય પરિણામ શું પ્રતિબંધો ઉપજાવે છે. દ્રવ્યની પ્રગળ વાસના આત્માને દ્રવ્યનો સંયોગ સાધી આખ્યા વિના રહેતી નથી. હરકોઈ પ્રકારે તેની પ્રાપ્તિ થાય તેવા સંયોગો તે ઇચ્છાનો વેગ સાધી આપે છે અને તેની પાસે અસાધારણ પુરૂષાર્થ કરાવી તે ઇચ્છા ઇષ્ટની સાથે આત્માને મીલાવે છે. પરંતુ તે પ્રાપ્ત થયા પછી આત્માની શું અવસ્થા થાય છે તે જ્ઞાનદ્રષ્ટિએ જોતાં ખરેખર બહુ ખેદ અને પરિતાપ ઉપજાવનાર છે. એ દ્રવ્ય સામગ્રી આત્માના વિકાસક્રમમાં સહાયક થવાને બદલે ઉલટી વિઘ્નકર થાય છે. પછી તો મનુષ્ય ઘણીવાર એક લોગનો જંતુ બની જાય છે. મહાત્મા જેસસકીસ્ટે એક સ્થાને કહ્યું છે કે સોયના નાકામાથી ઉંટને સોંસરૂ નીકળવું સંભવિત છે, પરંતુ ધનીક મનુષ્યને ઇશ્વર-

પ્રાપ્તિ દુર્લ્ભ છે. આ તેમના ઉદ્દગારો સર્વ દેશકાળના ધનીક સમુદાય સંગઘે હુમને સત્ય જણાય છે. તેમની દ્રષ્ટિ એ ઉપલોગ સામગ્રીમાંજ સંકિર્ણ બની ગયેલી હોય છે. કદાચ કોઈ ઉચ્ચતર હેતુથી પ્રેરાઈને દ્રવ્યની પ્રબળ ઇચ્છા કોઈ વિરલ આત્માએ કરી હોય તો તેવા પ્રસંગે તે દ્રવ્ય કોઈ અંશે તેની આત્મ-પ્રગતિમાં સહાયક બને છે. પરંતુ ત્યાં પણ એ આત્માને, ઉદ્ધાર કરતા વિનાશના પથમાં વિચરવાના પ્રલોભનો બહુ પ્રબળ હોય છે. વિશ્વના કલ્યાણ અર્થે દ્રવ્યનો ઉપયોગ થયાના દ્રષ્ટાંતો એટલા તો અદ્ય છે કે મહાજનોને વિપુલ દ્રવ્ય સામગ્રીને ધીક્કારવાની ફરજ પડી છે, કેમકે સોએ નવાણુ ટકામાં એ સામગ્રી સ્વ અને પર ઉભયની અધોગતિનું નિદાન થયેલી જોવામાં આવે છે. પોતાને ઉપયોગ પુરતુંજ દ્રવ્ય મનુષ્યોએ રાખવું ઉચીત છે. અને બાકીનું વિશ્વના શ્રેય અર્થે અર્પણ કરવું ઘટે છે. જો તેમ ન થાય તો ત્યાંથી આત્માની પ્રગતિ બંધ પડે છે. કેમકે આત્મા તે દ્રવ્યના સંગ્રહમાં બંધાયેલો રહે છે, અને બંધ અને સુકિતને પરસ્પર વિરોધ હોવાથી એક તરફથી બંધમાં રહેવા ઇચ્છનાર આત્મા અન્યપક્ષે સુક્રત અવસ્થા મેળવવાની ખરી ઇચ્છા પ્રકટાવી શકતો નથી. પોતાની જરૂરીયાત કરતા અધિક અતિઘણી સામગ્રી એકઠી કરી સુક્રિતના પથમાં વિચરવાનો દાવો કરનાર મનુષ્ય ઢોંગી છે અને પોતાને તેમજ જગતને પ્રપંચમાં ઉતારે છે. કદાચ તમે પૂર્વની ઇચ્છાના બળથી આ કાળે તમારી જરૂરીયાત કરતા અધિક દ્રવ્યનું પ્રમાણ મેળવ્યું હોય તો તેનો ઉપયોગ તમારે સત્તર તમારી આસપાસના બંધુ મનુષ્યોના કલ્યાણ અર્થે કરવો આવશ્યક છે. જો તેમ નહીં થાય તો એ તમારી ઇચ્છાનું ફળ તમને જરૂર અનિષ્ટ પરિણામ ઉપજાવશે. એ ફળને તેના વાસ્તવિક ક્રમમાં તમે ચોજી નહીં શકો તો તે ઇચ્છારૂપી અમોઘ મંત્રથી પ્રકટાવેલો તે રાક્ષસ તમને પોતાને ગળી જશે. તેને તમારે કોઈપણ દિશામાં ગતિ તો આપવી જ પડવાની. સ્વાલ માત્ર એટલો જ છે કે એ પ્રવાહને અધોગતિના ચીલામાં વહેવડાવવો કે ઉન્નતિના ચીલામાં વહેવડાવવો. ઓ આત્મન્ ! આ સ્થળે તમારે વિવેક કરી નિર્ણય કરવાનો છે, કેમકે પૂર્વનો રસ્તો બહુ સરલ, સુગમ અને અસંખ્ય મનુષ્યોએ તે માર્ગે ગતિ કરેલી હોવાથી વિશાળ સડક જેવો રાજપથ બનેલો છે. ઉત્તરના માર્ગે કોઈ વિરલ અને જ્ઞાની આત્માએ જ ગતિ કરી પોતાની પૂર્વ કાળની દ્રવ્ય-એષણાના ફળને તે માર્ગે દોરી છે. હમે જાણીએ છીએ કે તે ઉત્તર માર્ગમાં ગતિ કરવી એ તમારે માટે બહુ દુષ્કર અને આ લિષણ લોગલાલસાના યુગમાં તો હસવા સરખું છે, પરંતુ સત્યની યથાર્થ દીશા એજ છે એટલું દર્શાવ્યા શિવાય રહેવાતું નથી.

આ વિશ્વનો પ્રત્યેક પદાર્થ જો આત્માની ઉચ્ચગામી પ્રગતિમાં જો સહાયક ન

કર્મ ભ્રમમાં.

૪૫

થાય તો તેને જેરી જંતુની માફક આપણા શરીરથી દૂર ફેંકી દેવો ઘટે છે. વાસ્તવમાં સ્ત્રી, પુત્ર, ગ્રહ, ધન આદિ મુક્તિના સાધનો છે, પરંતુ મનુષ્યોનો અવિવેક તેમને બંધના સાધનમાં ઉલટાવી નાંખે છે. આથીજ પૂર્વના જ્ઞાનીઓએ તેમનો બહિષ્કાર કરવાની ભલામણ કરી છે.* પરંતુ હમે તેમ કરવાની પણ ભલામણ કરી શકતા નથી. એકપક્ષે નિતાન્ત ત્યાગ અને અન્યપક્ષે અતિ ગ્રહણ એ ઉભયથી હમે વેગળા રહેવાની ભલામણ કરીએ છીએ. જ્યાંસુધી આત્માને શરીર આદિ સામગ્રી વળગેલી છે અને શરીરદ્વારા જ વિકાસ સાધવો પ્રાપ્ત થયો છે ત્યાં સુધી તેનો સુંદર પ્રકારે નિભાવ કરવા માટે પ્રત્યેક આવશ્યક વસ્તુનો સંગ્રહ ઉચીત અને અનિવાર્ય છે. આથી અઘટતો ત્યાગ પણ ત્યજવા યોગ્ય છે. અન્ય પક્ષે આવશ્યક ઉપરાંતનો અતિસંચય પણ અનિષ્ટ છે. કેમકે તે સંચય આવશ્યકતાની હદ ઓળંગાવી ભોગલાલસામાં પડવાનું પ્રમળ નિદાન ઉભુ કરે છે. આત્માએ એ ઉભય છેડા (extremes) ની મધ્યમાં પોતાનું સમતોલ સ્થાન સાચવવાનું છે. કદાચ તમારામાં દ્રવ્ય ઉપાર્જવાની અસાધારણ શક્તિ હોય તો તે શક્તિના ઉપયોગનું ફળ કોઈ કંટ્યાણુકર પ્રવૃત્તિમાં યોજો. પણ તમારા વિનાશના માટે નહીજ. ઘણા મનુષ્યોને ઘણું દ્રવ્ય ભેગું કર્યા પછી પણ શું હેતુથી એ એકત્ર કર્યું છે, તેનું ભાન હોતુ નથી. તેઓ પૂર્વની એક અખંડ વાસનાના બળથી કર્યાં પણ આડી અવળી દ્રષ્ટિ કર્યાં શિવાય પૂર્વની ઈચ્છાના ફળને એકઠાં કર્યે જાય છે. પોતાના અર્થે પણ તેનો ઉપયોગ કરવાનું તેમને મન થતું નથી. તેમની આંતર દશા એક યંત્રના જેવી હોય છે. વિશ્વમાં તેમના અસ્તિત્વનો શું હેતુ છે, કયા ઉદ્દેશને અનુસરીને તેમની પ્રવૃત્તિ હોય છે, તે પણ તેઓ જાણતા હોતા નથી. જેમ સોનાની ઝુલથી શણગારેલા બળદને પોતાના સુવર્ણ અલંકારનું ભાન હોતું નથી તેમ આવા ધનીક પોતાની પાસે શું સ્વપર કંટ્યાણુ કર સામગ્રી છે તેનું ભાન હોતું નથી. આ બધું એક વિવેકહીન પ્રમળ દ્રવ્યલાલસાનું ફળ છે.

એજ પ્રકારે યશની, કીર્તિની, ખ્યાતિની લાલસા પણ મનુષ્યને પામર બનાવી મુકે છે. ઘણા મનુષ્યોની જીભડા ઉપર પોતાનું નામ રમે, લોકો તેની વાહવાહ કરે, તેના તરફ ક્ષણભર તાકી રહે અને ટુંકામાં સર્વ કોઈનું ધ્યાન તેના તરફ દોરાય એવી વાસના ઘણા મનુષ્યોને રહ્યા કરતી હોય છે. તેમને એમ ખબર હોતી નથી કે મનુષ્યોના અભિપ્રાયનો બોલો ઉપાડવો એટલો દુષ્કર છે, કે યશની લાલસાવાળા મનુષ્યોને જન અભિપ્રાયને માન આપી પોતાની સ્વતંત્ર ઈચ્છાને દબાવી દેવી પડે છે.

* લેખકનું શાસ્ત્રકારના અભિપ્રાયથી જુદાપણું આ ઉપરથી સુચવાતું નથી કેમકે શાસ્ત્રકારોએ કોઈ વસ્તુનો એકાંત ત્યાગ કે આદર પ્રતિપાદન કરેલ નથી, જેથી લેખક-મહાશયની પોતાની માન્યતાવાળી હકીકત પણ શાસ્ત્રકારોના વિચારોમાંજ આવી જાય છે. મેનેજર.

તે જાણતો હોય છે કે આ વિધાના યુગમાં વિદ્યા અર્થે ધનનો ઉપયોગ કરવો સર્વથી અધિક આવશ્યક છે, છતાં અજ્ઞાન ટોળાનો સારો અભિપ્રાય મેળવવો હોય તો તેણે જમણવારોમાં, નાતવરામાં વરઘોડામાં આદિ નિરૂપયોગી વ્યવહારોમાં દ્રવ્ય ખર્ચવું જોઈએ. યશની લાલસાથી ખંધાએલા તે મનુષ્યને પોતાનો સાચો મત દર્શાવી પોતાનું પ્રિય ધન લોકોનો યશ ખરીદવામાં વાપરવું પડે છે. યશની પ્રમળ ઇચ્છાવાળા આત્માઓ એવા કુટુંબમાં જન્મે છે કે જ્યાં કુળપરંપરાગત કીર્તિ વળગી રહેલી હોય છતાં તેને સાચવી રાખવા માટે જીવંતોડ મહેનત કરવી પડતી હોય છે. ઘણા નિર્ધન પરંતુ ઉચ્ચકુળ અને કીર્તિવાળા કુટુંબોની દશા જેમણે અનુભવી અથવા જોઈ હોય છે તેમને ખાત્રી થએલી હોય છે કે કીર્તિ એ કેવો ભયંકર પિશાચ છે. તેને સાચવવા માટે પગલે પગલે નુકશાનમાં ઉતરવું પડે છે. પૈસાનો જોગ નહીં છતાં દરેક ખરડાવાળાનું મન રાજરાજ્યા શિવાય ચાલતું નથી. કુળગૌરવની ભારે તોડ ગળામાં નિરંતર વેંઢારવી પડતી હોય છે. હવે તેને પશ્ચાત્તાપ થતો હોય છે કે તે આ કીર્તિકલીત કુટુંબમાં ન અવતર્યો હોત તો વધારે ઠીક હતું, પરંતુ પોતાની વાસનાનું પરિણામ ભોગવ્યા શીવાય હવે તેને છુટકો નથી.

ખરી રીતે કીર્તિ એ તમારા સદાચરણોનો પડછાયો છે. તે તમારી સત્કૃતિની પાછળ પાછળ પોતની મેળેજ આવતી હોય છે. જેમ તમે ચાલતી વખતે તમારો પડછાયો ખરોખર પડે છે કે નહીં તે જોવાની કશી દરકાર કરતા નથી, તેમ તમારી શુભકૃતિઓની પછવાડે ખ્યાતિ કે જનમત ઘસડાય છે કે કેમ એ જોવાની પરવા તમારે કરવી ઉચીત નથી. જેમ તમારી ગતિ અને હલન ચલન એ કાંઈ પડછાયા માટે નથી, તેમ તમારા સત્કૃત્યો એ કાંઈ કીર્તિ ખાટવા માટે નથી. એટલે એ કૃતિઓનું એક સ્વાભાવિક સહચારી ઉપકરણ છે તેનાતરફ નજર કરવાની પણ ડાહ્યા મનુષ્યો દરકાર કરતા નથી. તેની ઇચ્છા કરવી તે તમારી પોતાની સ્વતંત્રતા ઉપર અંકુશ મુકવા તૂંદ્ય છે. કીર્તિ મેળવવાની નહીં પણ ઉત્તમ કાર્યો કરવાની ઇચ્છા કરો. કીર્તિ એટલે આ વિશ્વમાં કરોડો જીલવાળો ભૂત છે. તેની થોડી જીભ તમારો યશ ગાતી હોય છે તો થોડી નિંદાનું કાર્ય કરતી હોય છે. તમે કેટલાનું મન સાચવી શકશો! સુધારાવાળાનો જશ લેવા જતા રક્ષક નીતિવાળા (conservatives) નો અપજશ ંહોરી લેશો. તમારા જીવાન મિત્રોની સલાહને અનુસરવા જતા તમારા ઘરની ડોશીઓમાં અને વૃદ્ધોમાં તમારી અપકીર્તિ થવાની. કોઈ પણ એ માણસના મત સરખા ખંધાતા નથી, કેમકે આ વિશ્વમાં કોઈ પણ એ માણસની અકલનું પ્રમાણ ખરોખર એક સરખું હોતું નથી. આથી સહનું મન સાચવવા અને સહુના તરફની કીર્તિને મેળવવાની લાલસા તમને તમારા સ્વતંત્ર વેગમાં રોકી રાખનાર નીવડે છે.

કર્મ મિમાંસા.

૪૭

વિવેક વિનાની ઇચ્છા કેવું ક્ષણ પ્રકટાવે છે તે આપણે ઉપરના એક બે દ-
ષ્ટાંતોથી જોયું. પરંતુ આથી હુમારો એવું કહેવાનો મુદ્દલ આશય નથી કે આપણે
સર્વથા પ્રયત્નહીન બની જવું. અથવા સઘળી પ્રવૃત્તિ સંકેલીને શૂન્ય બનવા ઉદ્દેશ
કરવો. આ યુગમાં ઘણા મનુષ્યો આપણા પ્રાચિન શાસ્ત્રોમાંથી આવો ક્લિષ્ઠાર્થ
ખેંચી કર્તવ્યબ્રહ્મ બન્યા છે. અને બીજાને તેવા બનવા માટે બોધ આપે છે. હમે
પ્રવૃત્તિને સંકેલવાની ભલામણ કરતા નથી, પરંતુ તેને વિસ્તારવાની અને અત્યારે
છે તે કરતા અનેક ગુણુ અધિક કરવાની ભલામણ કરીએ છીએ. પરંતુ એટલી શરત
કરીએ છીએ કે તેની ગતિ મનુષ્યને અધમતા કે અધોગતિના માર્ગમાં લઈ જવાની
હોવાને બદલે ઉચ્ચતા અને ઇશત્વના ગુણો સંપાદન કરવાના માર્ગમાં હોવી જો-
ઈએ. દ્રવ્ય, યશ વિગેરે મનુષ્યોને પોતાની આંતરિક શક્તિનો બહિર્ભાવ કરવાના
પ્રબળ હેતુઓ અને નિમિત્તો છે. જેમ બાળક તેની માતાએ થોડે દુર હાથમાં પક-
ડેલા રમકડાના પ્રલોભનથી ખેંચાઈને હીંડવાનો પ્રયત્ન કરે છે અને એ પ્રયત્ન
દ્વારા પોતામાં ગુપ્ત રહેલી હીંડવાની શક્તિનો બહિર્ભાવ (expression)
કરે છે તેમ મનુષ્ય પણ દ્રવ્ય આદિના પ્રલોભનોથી આકર્ષાઈ તે તરફ
ગતિમાન બનવાનો પ્રયત્ન આરંભે છે. અને તે દ્વારા પોતામાં ગુપ્ત રહેલી
(latent) ગતિ શક્તિને બહાર આણે છે. એ ઉભય પ્રસંગોમાં રમકડા
અને દ્રવ્ય માત્ર આંતરીક શક્તિને બહાર લાવનારી લાલચોજ છે. એનો ઉદ્દેશ
એ રમકડા કે દ્રવ્ય મેળવવાનો હોવો ન જોઈએ, પરંતુ એની પ્રાપ્તિમાં જે પ્રયત્ન
રહેલો છે તે પ્રયત્ન દ્વારા પોતાની આંતર શક્તિનો બહિર્ભાવ કરવામાંજ જીવનનું
પરમ રહસ્ય છુપાયેલું છે. જે કાંઈ ઇચ્છવા યોગ્ય છે, તે રમકડા કે ધન નથી પરં-
તુ રમકડા કે ધન એ ઉભયને મેળવતા પહેલા જે શ્રમ વેઠવો પડે છે અને તે દ્વારા
પોતામાં જે કાંઈ ગુપ્ત રહેલું છે તેનો બહિર્ભાવ ઇચ્છવા યોગ્ય છે. આ વિશ્વની પ-
રમ મંગલ અને કલ્યાણકર શક્તિઓએ દ્રવ્યાદિનું આકર્ષણ ન યોજ્યું હોત તો મનુ-
ષ્ય કોઈ કાલે પ્રયત્ન અને શ્રમના માર્ગમાં વળત નહીં. અને તેમ ન થાત તો તેની આંતર
શક્તિનો કોઈ પણ કાળે બાહ્ય પરિચય મળત નહીં. મનુષ્ય ઇચ્છાઓના બળથી આગળ
ધકેલાય છે, અને સદ્લાગ્યે એક ઇચ્છાના વિષયની પ્રાપ્તિ થતાં તેમાં સંતોષ માની
ખેસી રહેવાને બદલે આગળને આગળ બીજી ઇચ્છાઓવડે પ્રેરાઈ ગતિ કરતોજ
રહે છે. જે રમકડાની લાલચથી મોહવશ બનીને પકડવા તે દોડે છે તેની નજીક
જઈ હાથમાં ગ્રહણ કરતાં તેમાં પૂર્વના જેવી મોહકતા કે સુંદરતા અનુભવાતી
નથી અને તેથી તે કાંઈ બીજી અધિક સુંદર અને આનંદપ્રદ શોધવા માટે આગળ
પ્રયાણ કરે છે. આ પ્રમાણે આત્માની પ્રવૃત્તિમયતા કાયમ રહે છે. જે તે પ્રવૃત્તિનું

નિમિત્ત છુટી જાય અથવા ખોટી સમજણના આવેગમાં આત્મા આગળ ને આગળ પ્રવૃત્તિ શોધતો અટકી પડે તો ત્યાંથી તેનો વિનાશ આરંભાય છે. કેમકે પ્રવૃત્તિનો મૂળ હેતુ આત્માને એક લાલચ પછી બીજી અને બીજી પછી ત્રીજી એક લાલચોની પરંપરામાં રખડવાનો નથી, પરંતુ એમ ધીરે ધીરે તેને પ્રમુના ઘર સુધી દોરી જવાનો હોય છે. અલગત અત્યારે આત્મા અનેક ભૂલોને વશ બની એ હેતુ સફળ કરતો નથી અને ઉલટો ઘણીવાર એ હેતુથી વિપરીત કરે છે, પરંતુ આખરે તેની અનેક ભૂલોના કડવા ફળ અનુભવી ઠેકાણે આવવા નિર્માણેલો છે. અને ખોટે માર્ગે વિહરવાને બદલે ખરા માર્ગે ચાલે છે. પરંતુ સર્વ પ્રકારની પ્રવૃત્તિથી વિરમી ગયેલો બ્રહ્મ આત્મા તો શૂન્યતારૂપી ગંદા પાણીના ખાખોચીયામાં રહેવું પસંદ કરતો હોય છે. ઇચ્છાને શુભાવવી એ પ્રગતિને શુભાવવા તુલ્ય છે. આથી હમે ઇચ્છાના વેગને બંધ પાડવાનું કહેતા નથી. હમે માત્ર એટલું જ કહીએ છીએ કે, “તમે કાંઈ પણ ઇચ્છો તે પહેલા તમારે બહુ વિવેક કરવાનો છે.” ઇચ્છાજ ન કરવી અને ઇચ્છતા પહેલા પૂર્ણ વિચાર કરવો એ બેમાં જે તફાવત છે તે કોઈથી અનુભવે રહે તેવો સૂક્ષ્મ નથી. ઇચ્છાબ્રહ્મ હોવું એ સર્વથી બ્રહ્મ થવા તુલ્ય છે. કહેવાનું માત્ર એટલું જ છે કે તમે જે કાંઈ ઇચ્છો છો તેની પ્રાપ્તિ સાથે જે કાંઈ આગંતુક વળગણો રહેલા હોય છે તે પણ સ્વીકારવા માટે તમે તત્પર છો ? આખરે તો પ્રાણી માત્રને પરમાત્માનું શરણ શોધ્યા વિના વિરામ નથી. અને તેથીજ ભૂત માત્ર એ પરમ ધામ લાણી ધીરે ધીરે ગતિ કરી રહ્યા છે. જો કે એ રાહ સીધો નથી. કોઈવાર સીધો તો કોઈવાર આડો હોય છે. અનેક ઉત્થલપાથલો અને પલટા અનુભવતો અનુભવતો આત્મા તે પરમ લક્ષ્ય લાણી વ્યક્ત કે અવ્યક્તપણે પગલા લરી રહ્યો હોય છે. કેમકે પ્રાણી માત્રનો અંતરાત્મા જાણી રહ્યો છે કે એ ધામ એ સ્થિતિ એજ પોતાની વાસ્તવીક અને સ્વાભાવિક સ્થિતિ છે. આથી તમારી ઇચ્છાને વ્યક્તપણે-ઉપયોગપણે (consciously) એ માર્ગે વહાવો. અને જ્યાંસુધી એ માર્ગમાં પ્રીતિ ન ઉપજે, ત્યાંસુધી અંતરથી એવું ઇચ્છ્યા કરો કે તમારી સર્વ પ્રકારની સાધન સંપત્તિ એ હેતુને માટેજ નિર્મિત હો. તમારો વિભવ, તમારી સંપત્તિ, તમારૂં ઐશ્વર્ય, ગૃહ, સ્ત્રી, પુત્ર આદિ તમારૂં સર્વસ્વ એ પરમ ઉત્કૃષ્ટ હેતુની સિદ્ધિમાં નિમિત્તરૂપે પરિણમો. એમ થાય તેમાંજ તે સર્વનું સાર્થકત્વ સમાયેલું છે. આજ સુધી તમે અવ્યક્તપણે વિકાસક્રમમાં આગળ વધતા આવ્યા છો પરંતુ હવે જ્યારે તમને વિવેક માટે બુદ્ધિ અને પ્રેમ માટે હૃદયની ઉચ્ચ કળા પ્રાપ્ત થયેલી છે તો પછી એ સાધનો દ્વારા પરમ લક્ષ્યને સાધ્ય કર્યા વિના તમને સંતોષ નજ હોવો ઘટે છે.

કર્મ મિમાંસા.

૪૯

ઈચ્છાના પ્રબળ શક્તિનો ઉપયોગ તમારો ઘાત કરવામાં નહીં પણ રક્ષણ કરવામાં કરવો ઉચીત છે. જો કે આત્માનો સ્વભાવ અગ્નિશિખાની પેઠે ઉચ્ચગામી હોવાથી આખરે તો ઈચ્છાના પ્રવર્તન દ્વારા તે મોક્ષનોજ અધિકારી છે, પરંતુ એ રસ્તો બહુ લાંબો અને વિકટ છે. ઈચ્છાના વિષયની પ્રાપ્તિ પછી તેમાંથી રસ ઉઠા જાય છે અને ત્યાંથી આત્મા પોતાની પાંખ ફેફડાવી વળી આગળ વધારે સુંદર વિષયની પ્રાપ્તિમાટે ઉડે છે. વળી ત્યાં આવ્યા પછી પૂર્વની જેમ ત્યાં નિરસતાનું ભાન કરે છે અને પહેલા જ્યાં રસપૂર્ણતાની કલ્પના કરી હતી, ત્યાં ખાલી કુચ્ચાનું દર્શન કરે છે. આમ એક પછી એક ઈચ્છાના વિષય ઉપરથી ઉડતા ઉડતા આખરે સર્વથી કંટાળીને આત્મ-વિહંગ પ્રભુનું શરણ લેવા સ્વભાવથી પ્રેરાય છે, પરંતુ તે પ્રેરણ ઘણા ઘણા અનુભવ અને કષ્ટોની પરંપરાને અંતે આવે છે. કેમકે ઈચ્છાથી ગતિમાન કરેલા શુભાશુભ કર્મોનો અનુભવ કર્યા વિના તેનાથી છુટાતું નથી. એક કર્મનો ભોગ પુરો ન થાય ત્યાં આત્મા અન્ય કોઈ વિષયમાં પ્રીતિ ઉપજાવી તેને મેળવવા પ્રબળ આકાંક્ષા સેવે છે અને તે ઈચ્છાના પરિપાક કાળે તેની પ્રાપ્તિ થતાં વળી કાંઈ બીજાજ ઈચ્છા તેના હૃદયક્ષેત્ર ઉપર ઉગી નીકળે છે. આત્મા જો બુદ્ધિ અને હૃદયનો સમ્યક્ ઉપયોગ કરે તો તે સમજી શકે કે જીવનનો અંતિમ મર્મ અને રહસ્ય શું છે? પરંતુ વિષયનો લોભુપી આત્મા તેમ કરવા રોકાતો નથી. એ તો વસંતની મધમાખીની પેઠે એક પુષ્પથી બીજા અને બીજાથી ત્રીજા પુષ્પ ઉપર રસ ચુસવા માટે ભ્રમ્યાજ કરે છે. તેને ખબર નથી કે રસનો મહોદધિ તે પોતેજ છે. અને પુષ્પ તો ક્ષણ પછી કરમાઈ જવા માટે નિર્માણેલા છે. મનુષ્યે તેની વર્તમાન ભૂમિકાએ હવે સમજવું યોગ્ય છે કે તેની ગતિ તેણે વિશ્વની પરમ ગતિમાં ભેળવી દેવી ઘટે છે. પ્રભુની ઈચ્છા (Divine Will) ના મહા પ્રવાહમાં તેણે તેનું આત્મઝરણું ભેળવી દેવું યોગ્ય છે. જે મહા અગ્નિનું તે સ્ફુર્લીંગ છે, તે મહા અગ્નિમાં તેણે પોતાનું આત્મ વિસર્જન કરવું જોઈએ. તરંગની ગતિ સમુદ્રની ગતિથી પ્રથક કેવી રીતે હોઈ શકે ?

કર્મના સંબંધે ત્રીજો મહા નિયમ એ છે કે “ જે ભાવના વડે પ્રેરાઈને કાર્ય કરવામાં આવે છે, તે ભાવનાને અનુસરતું ફળ મળે છે. ” અર્થાત્ હૃદયની જે ભૂમિકામાંથી મનુષ્યની કૃતિ ઉદ્ભવે છે તે ભૂમિકા ઉપર તેનું ફળ પરિણમે છે. આપણને ઘણીવાર આશ્ચર્ય થાય છે કે અમુક મનુષ્ય આટલો બધો નીચ પ્રકૃતિનો, દુરાચરણી, સ્વાર્થી અને અધમ છતાં તે આટલો બધો દ્રવ્ય સંપન્ન અને સુખી કેમ હશે ? આવો પ્રશ્ન કરનાર એટલું યાદ રાખવું ભૂલી જાય છે કે સદ્ગુણ (virtue)

અને દ્રવ્યને કોઈ પ્રકારનો સહચારીપણાનો સંબંધ નથી. સદ્ગુણનું ફળ સદ્ગુણ પોતેજ છે. અમુક માણસ દ્રવ્ય વિગેરે સાધનોવડે સુખી હોય તેથી એમ નથી ઠરતું કે તે સદ્ગુણીજ હોવોજ જોઈએ. તેમજ અમુક માણસ સદ્ગુણી હોવાના સંબંધથી દ્રવ્યસંપન્ન પણ હોવો જોઈએ એવો અબાધ્ય નિયમ પણ નથી. ઉપર જણાવ્યા તેવા હલકી પ્રકૃતિના ધનીક મનુષ્યો માત્ર તેમણે જે ભૂમિકા ઉપર ખીજ વાળ્યું હોય છે, તે ભૂમિકા ઉપરના ફળોનો ઉપલોગ કરતા હોય છે. તેમણે પૂર્વભવમાં જે સત્કૃતિ કરેલી હોય છે કે જેના પરિણામે તેઓ આ જન્મમાં આપાતતઃ સુખી ભાસે છે, તે સત્કૃતિ અમુક સ્થૂળ હેતુથી પ્રેરાઈને થયેલી હોય છે. અંતરમાંથી તે પ્રેરણા ઉદ્ભવેલી હોતી નથી. લોકચશ, સમાજ કીર્તિ, સરકાર કૃપા વિગેરે કારણોથી તે સત્કૃતિ બનેલી હોવાથી તેનું ફળ માત્ર સ્થૂળ સુખમાંજ આવી વિરમે છે. ધારો કે એક માણસ કોઈ પ્રકારની ઉદારતા કરે છે અને તેમ કરવામાં તે પૈસાની મોટી રકમ ઇસ્તીતાલ બાંધવામાં, દરદીઓ નિભાવવામાં, નિશાળો સ્થાપવામાં અથવા ગામના સુખને માટે બાગ બગીચા આદિ જાહેર સંસ્થાઓ રચવામાં વાપરે છે. આમ કરવામાં જો તેનો હેતુ તે તે સંસ્થાનો લાભ લેનારને આપવાનો ન હોય પરંતુ પોતાનું નામ કાયમ રાખવાનો, કીર્તિ ખાટવાનો, સરકારમાંથી રાવ સાહેબ અથવા સરનાઇટનો ખિતાબ મેળવવાને અથવા તેવાજ પ્રકારનો કોઈ સ્થૂળ અને લૌકિક આશય હોય તો તે કૃતિનું ફળ લૌકિક અને સ્થૂળભૂમિકા ઉપર આવીને પ્રગટ થાય છે. અલબત્ત તેણે ગમે તેવા હેતુથી એવી સંસ્થા રચી હોય, પરંતુ તેનો લાભ લેનાર મનુષ્યો સુખ સંપાદન કરે છે, ગરીબ દર્દીઓ મક્કત દવા અને સારવાર મેળવે છે, વિદ્યાર્થીઓ નિશાળમાં વિદ્યા મેળવી જન્મભરતું સુખ મેળવે છે, અને બાગ બગીચામાં સર્વ કોઈ સુંદર હવાપાણીથી સુખાનુભવ કરે છે, આથી એ સર્વ કોઈના સુખાસ્વાદનો પ્રત્યાઘાત તેના મૂળ ઉત્પાદક ઉપર થયા વિના રહેતો નથી. પરંતુ અધ્યાત્મશાસ્ત્રના નિયમ પ્રમાણે, એ પ્રત્યાઘાત, તે ઉત્પાદક પુરૂષના હૃદયના જે અંશમાંથી તે કૃતિનું સ્કુરણ ઉદ્ભવ્યું હોય છે તે અંશ ઉપરજ થાય છે. આમ હોવાથી તે સંસ્થાના રચયીતા પુરૂષે સ્વાર્થના હેતુથી પ્રેરાઈને તે કૃતિ કરેલી હોઈને તેના ફળ તરીકે તેને એવું સુખ મળે છે કે જેમાં એકાંત સ્વાર્થનોજ અંશ હોય તેને સુખ મળે છે તેની ના નથી, પરંતુ તે એવું સ્વાર્થપૂર્ણ અને એકલપેટું હોય છે કે ખીજાઓને તેનો કશો લાભ મળતો નથી. ઘણી વાર આવા પુણ્યવાન મનુષ્યના સ્ત્રી પુત્રો, ભાઈઓ વિગેરેને પણ તે સુખનો કાંઈ હીસ્સો મળતો હોતો નથી. કેમકે પૂર્વકાળે તેણે સ્વાર્થથી પ્રેરાઈને પુણ્યકૃતિ કરેલ હોવાથી આ કાળે તેને જે ફળ મળ્યું હોય છે તે ફક્ત પોતાના સ્વાર્થી ઉપલોગનોજ વિષય બને

કર્મ મિમાંસા.

૫૧

સુખ છે. તેણે બીજાને સુખ આપ્યું છે તેથી તે સુખ લોગવતો હોય છે. જોવાનું માત્ર એજ છે કે એ સુખ કઈ ભૂમિકા ઉપર લોગવાય છે અર્થાત્ આત્માનો કયો અંશ એ સુખથી તૃપ્તિ અનુભવે છે.

આ કાળે ઘણા ધનીક મનુષ્યો આવાજ પ્રકારના પુણ્યનું ફળ લોગવતા જોવામાં આવે છે. તેઓ બહુધા ચારિત્રહીન અને અંદરખાનેથી બહુ હલકા મનના હોય છે, પોતે વિપૂળ દ્રવ્યના લોકતા હોવા છતાં બીજાનું સહજ સુખ પણ ઘણીવાર તેઓ ખમી શકતાં હોતાં નથી. આ વિશ્વમાં તેઓ એકલાજ સુખી હોય અને બીજા બધા તેમના ગુલામો અને કદાચ ગુલામો નહીં તો દ્રવ્યહિન ઓશીયાળી અવસ્થામાં હોવાનું તેઓ ઇચ્છે છે, તેમને પોતાની ખરોખરી કરનાર કોઈ અન્ય માણસનો સંબંધ અસહ્ય થઈ પડતો હોય છે. નાતજાતમાં, વ્યવહારમાં, દરબારમાં વિગેરે ઠેકાણે તેઓ એકલાજ કર્તા હતાં, ઘણીરણી અને સહુ કોઈને એક લાકડીએ હાંકનાર હોવાનું પસંદ કરતા હોય છે બીજાની સહજ સલાહ અથવા અભિપ્રાય પણ તેઓ સાંખી શકતા નથી. આવી પ્રકૃતિ હોવામાં એજ કારણ હોય છે કે તેમનું પૂર્વ પૂણ્ય એવા પ્રકારનું હોય છે, માત્ર તેમની સ્થૂળ બાબત બીલી હોય છે, હૃદયની, ચારિત્રની, બંધુતાની બાબતો જોતાં તેઓ છેકજ પશુત્વની ભૂમિકાએ હોય છે.

તેમના પૂર્વ પૂણ્યના સ્વાર્થભરેલા સ્વરૂપની અસર આ કાળે તેમના ચારિત્ર ઉપર એવી રીતે થયેલી હોય છે કે તેઓ એક ધનસંપન્ન પશુની કોટીમાં આવવા લાયક બન્યા હોય છે. સ્વાર્થ, ઇર્ષ્યા, લય, અને ઉપલોગ જેમ જ્ઞાન આદિ પશુને પ્રકૃતિગત અને સ્વાભાવિક છે તેજ પ્રમાણે આવા ચારિત્રહીન ધનીકોના સંબંધે પણ હોય છે. તેઓ એકપક્ષે સુખ, એશઆરામ અને વિભવમાં આળોટતા હોય છે અને અન્યપક્ષે—ચારિત્રપક્ષે દયાપાત્ર સ્થિતિમાં હોય છે. પરંતુ કર્મફળ પ્રદાત્રી સત્તાએ આવા લોકોની સ્વાર્થપૂર્ણ સત્કૃતિ માટે તેમને યોગ્યજ બદલો દીધો હોય છે. એવા લોકોના પક્ષે એટલું સદ્ભાગ્ય છે કે તેમને પોતાની આવી હિનચારિત્ર દશાનું ભાન હોતું નથી અને તેથી તેઓ પોતાનો સ્વાર્થી આનંદ નિર્વિધ્ને લોગવે જાય છે. પરંતુ સહજ ઉચ્ચ જ્ઞાનની દ્રષ્ટિએ જોતા આવી અવસ્થા બહુ વિષમ અને દુઃખનને પણ ન હોય એમ ઇચ્છવા યોગ્ય છે.

એથી ઉલટું જેઓની સત્કૃતિઓ નિસ્વાર્થપણે બંધુતાની ભાવનામાંથી ઉદ્ભવતી હોય છે તેમનું ચારિત્ર પણ તે સત્કૃતિના ભૌતિક ફળ સાથે ઉત્તમ પ્રકારનું ઘડાયેલું હોય છે. ભૌતિક કૃતિ ભૌતિક ફળ આપે છે અને તે કૃતિની અનુષંગી સદ્ભાવનાનો પ્રત્યાઘાત ચારિત્ર ઉપર થતો હોવાથી તે સદ્ભાવનાના સ્વરૂપ અને તારતમ્ય અનુસાર ચારિત્ર પણ બીલેલું હોય છે. ડાહ્યા મનુષ્યો અન્ય મનુષ્યોના

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુખ માટે જ્યારે પોતાનું દ્રવ્ય અર્પીતો હોય છે ત્યારે તેઓ એવા ભાવથી નથી પ્રવર્તતા કે આ ગરીબ માણસો ઉપર હું ધનાઢ્ય પુરૂષ મારા દ્રવ્યથી ઉપકાર કરું છું. તેઓ સર્વ ભૂતને પોતાના આત્મા સમાન જોવે છે. અને તેથી એક માણસ જેમ પોતાના સ્વસુખને માટે જે પ્રમાણે કરે તેજ પ્રમાણે ડાહ્યા પુરૂષો અન્યના સુખને માટે કરે છે. તેઓ પરમાં પણ સ્વાનુભાવ કરતા હોવાથી, સામાન્ય માણસો જેમ પોતાના સુખને માટે જે કાંઈ કરે તેમાં બીજા ઉપર ઉપકાર થવાનું માનતા નથી. તેમ આવા મનુષ્યો પણ બીજાને માટે કરતા હોવા છતાં બીજાને માટે કરેલું સ્વીકારતા નથી. કેમકે તેઓ સ્વપરમાં કોઈ પ્રકારનો વાસ્તવીક ભેદ કલ્પતા નથી. તેઓ પોતાને એક ઇશ્વરી સત્તાનું નિમિત્ત ગણે છે અને તે સત્તાને માત્ર પોતાના માર્ફત કામ કરવા દેતા હોવાનું માને છે. જેમ રાજા પ્રધાનદ્વારા રાજ્યતંત્ર ચલાવે છે, તેમ ઇશ્વરી સત્તા આવા ડાહ્યા મનુષ્યોદ્વારા પોતાનો ઇશ-સંકેત સફળ કરતી હોય છે. જેમ સરકારની તરફથી એક સાધારણ કારકુન બધા નોકરવર્ગને પગારની વહેંચણી કરે તેમાં તે કારકુન પોતાના મારફત એ દ્રવ્ય વહેતું જોઈ નકામો કુલાઈ જતો નથી, તેમજ તે પોતાનું હોવાનું માનવાની ઘેલછા પણ કરતો નથી, તે પ્રમાણે ડાહ્યા મનુષ્યો આ વિશ્વની ઉપયોગી સામગ્રી પોતાની હોવાનું માનતા નથી. અને તેને પોતાના મારફત વહેતું જોઈ કુલાતા નથી. આ બધા રજકણો તેઓ ઇશ્વરી સત્તાના આધિનમાં હોવાનું સ્વીકારતા હોવાથી તેઓ પોતાને એ દ્રવ્યના એક એજન્ટ હોવાનું માને છે.

ઓ અભિમાની ધનીક ! તમે અભિમાનથી પ્રેરાઈને વિશ્વનો ઉપકાર કરવાની ભ્રમણા રાખતા હો તો આજથી જ તમારો ઉપકાર સંકેલી લો. આ વિશ્વ જે મહાન સત્તાવડે ગતિમાન બની રહ્યું છે, તેને તમારા જેવા પામર રજકણોની કશી જ અપેક્ષા નથી. બીજાને ગરીબ, પામર અને લિક્ષુક જોનાર તમે પોતેજ પામર અને લિક્ષુક છો. આ સમસ્ત વિશ્વ પરમાત્માઓવડેજ ભરેલું છે. પ્રભુના ઉપર ઉપકાર કરનાર તમે પામર કોણ માત્ર છો ! તમે તમારૂં ક્ષુદ્ર દ્રવ્ય કદાચ એમના ખાતર નહીં વાપરો તો તેથી આ વિશ્વનું તંત્ર ભાંગી પડવાનું નથી. તે સત્તા તમારા જેવા અનંત જંતુઓને પ્રકટાવવા શક્તિમાન છે. તે સત્તાના મહાક્ષેત્ર ઉપર અનંત કાર્નેશ, અનંત તાતા, અનંત વીરચંદ્ર દીપચંદ્ર નિરંતર પડેલા હોય છે. તમે શામાટે નકામા અભિમાનથી કુલીને મૂર્ખ બનો છો ? એ અભિમાન આગામીકાળે તમારા ચારિત્ર ઉપર અત્યંત હાનીકારક અસર પ્રકટાવ્યા વિના રહેશે નહીં. આથી તમે સર્વને પોતા તુલ્ય જોતા શીખો. સર્વભૂતોના અંતરાત્મા સાથે એકતાનો અનુભવ કરી, તેમના સ્વરૂપને તમારાથી અભિન્નપણે જોતાં શીખો, અને પછી તમે જે કાંઈ તેમને અર્પશો

વર્તમાન-સ્થાનિક સમાચાર.

૫૩

તે તમને પોતાને જ અર્પેલું તમે અનુભવશો. ઉપકાર કરવાનું અભિમાન સ્વ અને ઉક્ત્યને બહુ ઇજા કરનાર છે. બીજાની સ્વમાનની લાગણી ખુંદી થાય છે અને તે પોતાના મનુષ્યત્વનો કીમતી અંશ ગુમાવી બેસે છે. તમારા અભિમાનના પાપનું પરિણામ તમે સ્વાર્થી ચારિત્ર રૂપે આગામી કાળે અનુભવશો. આથી એ અનિષ્ટ પરિણામથી બચવા માગતા હો તો બીજાના ઉપર ઉપકાર કરવાનું અભિમાન છોડી દો.

અપૂર્ણ.

વર્તમાન સમાચાર.

પરમ ઉપકારી શ્રીમદ્ હંસવિજયજી મહારાજ તથા પન્યાસજી મહારાજ શ્રી સંપત્ત-વિજયજી હાલમાં ઇંદોર-માલવા શહેરમાં ચાતુર્માસ રહેલા છે. તેઓશ્રીના ઉપદેશામૃતથી અનેક ધાર્મિક કાર્યો ત્યાં થવા સાથે ઘણા વખતથી તે શહેરમાં શ્રાવકોમાં આપસ આપસમાં કુ-સંપ હતા, તે ઉક્ત મહાત્માના પ્રયાસ-ઉપદેશથી ગયા પર્વુષણ પર્વ પહેલાં તે દૂર થઈ ખરેખર તે શહેર માટે એક મહત્વનું કાર્ય થયેલ છે. આ વખતે ઉક્ત મુનિ મહારાજઓ ચાતુર્માસને લઈને ત્યાં બીરાજમાન હોવાથી ભુરાનપુર-શીરપુર-ધુળીયા ઉજ્જયન-રતલામ વગેરે શહેરના ભાવિક શ્રાવકો દર્શન નિમિત્તે અને પર્વુષણ પર્વ કરવા પધાર્યા હતા, અને વડોદરાથી શ્રીમાન મહારાજશ્રીના સંસારપક્ષના ભાઈ દલપતભાઈ વગેરે પણ પર્વુષણ કરવા ત્યાં આવ્યા હતા. જેથી દેવ દ્રવ્ય, જ્ઞાન દ્રવ્ય વગેરેની સારી ઉપજ થઈ હતી. તે માટે અમારો આનંદ બહાર કરીએ છીએ. પરંતુ ઉક્ત મહાત્માઓને નમ્ર વિનંતિ પણ સાથે કરીએ છીએ કે, શ્રાવક ક્ષેત્રના ઉદ્ધાર માટે તેમને ઉંચા પ્રકારનું ધાર્મિક-વ્યવહારિક શિક્ષણ લેવા માટે તેના સાધનો તૈયાર કરવા-કરાવવા કે જેની આ જમાનામાં-હાલમાં ખરેખરી જરૂર છે, તેને માટે હવે મુખ્યતાએ ઉપદેશ આપી તેના ઉદ્ધાર માટે પ્રયત્ન વધારે પ્રમાણમાં કેમ થાય, તેવો પ્રયાસ કરવા જરૂર છે.

સ્થાનિક સમાચાર.

શહેર ભાવનગરના શ્રી સંઘનું એક યોગ્ય પગલું.

જિનેશ્વર ભગવાને ધર્મ અને વ્યવહાર શુદ્ધ અને સરલ રીતે ચાલે તેને માટે દરેક કાલ-આશ્રી દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવ એ ચાર ધર્મની રાજનીતિ બતાવેલ છે અને તે પ્રમાણે ચાલનાર કોઈપણ વ્યક્તિ કે સમષ્ટિ પોતાનો વ્યવહાર અને ધર્મ સારી રીતે ચલાવી શકે છે, પરંતુ તેમાંથી એક પણ પ્રકારની નીતિ વિરૂદ્ધ કે તેનાથી જુદી રીતે ચાલનારને પોતાના વ્યવહાર વગેરેમાં અનેક વખત અથડામણ થયા કરે છે. આ હકીકત સુદ્ધિશાળી, અનુભવી અને દુરઅ-

૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દેશી મનુષ્યો સારી રીતે સમજી શકે છે અને તેને લખને જ જે વખતે જેની જેની જરૂરીયાત હોય છે તે પ્રમાણે વર્તે છે અને તેને માન આપે છે. આવી જ રીતે હાલમાં અત્રેના શ્રી સંઘના અગ્રસરોએ તેવી રાજનીતિને-માન આપી શ્રી સંઘની પેઢીનો વહીવટ વ્યવસ્થાપૂર્વક ચલાવવા માટે એક કમીટી નીમી તેના ધારા ધોરણો નક્કી કર્યા છે. જેની એક નકલ થોડા વખત પહેલાં તે કમીટીના સેક્રેટરી તરફથી અમોને મળી છે.

હકીકત એવી છે કે સં. ૧૯૬૮ ની શાલ પહેલાં આ શહેરના શ્રી સંઘનો વહીવટ અમુક આગેવાનો કરતા હતા પરંતુ દેશકાલને અનુસરી તે વહીવટ એક કમીટી દ્વારા ચલાવવો યોગ્ય ધારી બીજાઓની માગણીથી એક અઢાવીશ ગૃહસ્થોની કમીટી નીમવામાં આવી અને તેનું બંધારણ, ધારા, ધોરણ તૈયાર કરવા માટે પણ તે વખતે નક્કી થયેલ છતાં ગમે તે કારણે તે અત્યારસુધી મુલતવી રહ્યું; પરંતુ હાલમાં ગયા અશાઠ માસમાં તેની કેટલાક કારણથી જરૂરીયાત જણાતાં બંધારણ અને ધારા ધોરણ નક્કી કરવામાં આવ્યાં. અને સગકમીટીઓ જુદા જુદા કામ માટે નીમવામાં આવી અને જેની નકલ ઉપર લખ્યા મુજબ છપાવી કમીટીના મેમ્બરોને વહેંચવામાં આવી અને અમોને પણ આપવામાં આવી, ત્યારબાદ ભાદરવા શુદ્ધ ૧ ના રોજ બીજા કાર્ય પ્રસંગે ઉપરોક્ત કમીટી મળતાં પ્રથમ શેઠ નરોત્તમદાસ બાણજીએ જણાવ્યું કે:-મેં ધારાશાસ્ત્રની સલાહ લીધી છે, અને કોઈપણ ખાતામાં ટ્રસ્ટી તરીકે જોડાવા પછી તેના શીર, જવાબદારી કેટલી ગંભીર રહે છે. તે હું સમજું છું તેથી સંઘ તરફથી કાયદાસર કમીટી મુકરર થયેલ નહિ હોવાથી હું તેમાંથી રાજીનામું આપું છું. આ ઉપરથી કેટલાએક સભાસદોએ પણ તેમ કરવાથી સર્વાનુમતે કમીટી રદ કરી નવી ચુંટણી કરવાને પેઢીના મહેતાની સહીથી આમંત્રણપત્રિકા વહેંચવામાં આવી, જેથી ભાદરવા શુદ્ધ ૩ ગુરુવારના રોજ શ્રી સંઘના ઉપાશ્રયના મકાનમાં વ્યાખ્યાન વખતે અનેક ચર્ચા થયા બાદ નીચે મુજબની કત્તાવાર કમીટી નીમવી તેવો શ્રી સંઘ રૂબરૂ ઠરાવ કરવામાં આવ્યો. દર પચીસ સાધારણ દીઠ બે મેમ્બરો એટલે ૫૦ મેમ્બરો વીશાશ્રીમાળી-તળપદા ધોધારી, રાંધણપુરા, ધોળપ્રીયા, પોરવાડ અને ઓશવાળ તેમજ દશાશ્રીમાળી-તળપદા, રાંધણપુરા, તેમજ સુખડીયા અને ભાવસાર એ રીતે દરેક કત્તામાંથી લેવા. જે ૫૦ ની જનરલ મીટીંગ સમજવી. તેમાંથી ધારા મુજબ ૨૦ શખ્સોને મેનેજિંગ (કાર્યવાહક) કમીટી તરીકે નીમવા. આ રીતે અત્રેના શ્રી સંઘે અને કાર્યવાહકોએ દેશકાલને અનુસારી કમીટી નીમી ધારાધોરણ નવા ધડી શ્રી સંઘના વહીવટનું કાર્ય ઉત્તમ રીતે કરવા ઠરાવ કરેલો છે જે માટે અમારો આનંદ પ્રદર્શિત કરવો પડે છે. વીશેષ હકીકત બીજા પેપરો જૈન, જૈનશાસનમાં આવી ગયેલ છે.

દરેક ગામોના શ્રી સંઘોએ તેવી રીતે બંધારણ અને ધારાધોરણથી દેશકાલને અનુસારી ધાર્મિક પેઢીના વહીવટનું કામ લેવાની જરૂર છે. જે ધાર્મિક વહીવટોને માટે એક ઉત્તમ પગલું છે જે લેવા અમે સુચના કરી વિરમીએ છીએ.

શ્રી શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ. (ભાષાંતર)

—શ્રાવકના વિશેષ ધર્મના કારણરૂપ અને ઉચ્ચ ગૃહસ્થ ધર્મ (શ્રાવકના સામાન્ય ધર્મ) નું શુદ્ધ સ્વરૂપ બતાવનારો, મોક્ષમહેલના પ્રથમ સોપાનરૂપ, જ્યશ્રીની સિદ્ધિને આપનાર આ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. જેથી આવો શ્રાવકોપયોગી કાંઈપણ ગ્રંથ અત્યારસુધીમાં પ્રગટ થયો નથી. સરલ, સુબોધક વિવેચન અને અનેક કથાઓસહિત, શ્રીમદ્ જિનમંડનગણી મહારાજની કૃતિની આ એક સુંદર અને અત્યુત્તમ રચના છે, જેનું સરળ અને શુદ્ધ ભાષાંતર પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે કરેલ છે. જૈન તરીકે દાવો ધરાવનાર કે શ્રાવક ધર્મના ઇચ્છક કાંઈપણ વ્યક્તિના ધરમાં આ ગ્રંથ કે જે શ્રાવક ધર્મની ઉચ્ચ શૈલીને જણાવનારો છે તે અવશ્ય હોવોજ નોંધાવે. તે ખરેખર ઉપયોગી નોંધ ગ્રંથ છપાતાના દરમ્યાન ઉપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ વીરવિજયજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી પ્રેમવિજયજીના નેક અભિપ્રાયથી અત્રેની જૈન બોર્ડીંગ તેમજ જૈન નાઈટ ક્લસના વિદ્યાર્થીઓને ધાર્મિક અભ્યાસની શરૂઆત તરીકે આ ગ્રંથ ચલાવવાની ખાસ યોજના થયેલી છે તેજ તેની ઉપયોગીતા પૂરતો પુરાવો છે. તે બાબતમાં વધારે કાંઈપણ ન લખતાં તે સાદાંત ખાસ વાંચી જવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

ઉંચા ગ્લેજ કાગળો ઉપર, ચાર જુદી જુદી બતના સુંદર ટાઇપોથી છપાવી સુંદર આઇ-ડિંગથી તેને અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. રોચક આકર્ષણ પાત્રીશ ફારમનો સુમારે ૩૦૦ પાનાનો દલદાર ગ્રંથ. કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ રાખી છે પોસ્ટેજ જૂદું. ધણી નાણાના અગાઉથી આહ્વાનો થયા છે.

લખો—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા. ભાવનગર.

સમાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું છપાતા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી—સંસ્કૃત મૂળ અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ “સત્તરીય કાણુ સટીક” શા. ચુનીલાલ ખુમચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨ “સિદ્ધ પ્રાભૂત સટીક” પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની બીજી સ્ત્રીના સ્મરણાર્થે.
હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી.
- ૩ “સ્તનશેખરી કથા” શા. હીરાચંદગહેલચંદની દીકરી એન પરીખાઈ પાટણવાળા ત.
- ૪ “દાનપ્રદીપ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુલભજી ધરમશી પોરબંદરવાળા ત.
- ૫ “શ્રી મહાવીર ચરિત્ર” શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરબંદર-
શ્રી નેમિચંદ્રસાર કૃત. વાળા તરફથી શા. મુળજી ધરમશીના સ્મરણાર્થે.
- ૬ “સંબોધ સત્તરી સટીક” શા. કલ્યાણજી ખુશાલ પેરાવળવાળા તરફથી.
- ૭ “પદ્મસ્થાનક પ્ર-સટીક” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી બાઈ રણીયાતબાઈ માંગ-
રોળવાળા તરફથી.
- ૮ “અંધહેતુદય ત્રિલંગી સટીક” શા. કુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૯ “સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૧૦ “ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૧૧ “પ્રતિક્રમણ ગર્ભ હેતુ” શા. મનસુખભાઈ લલ્લુભાઈ પેથાપુરવાળા તરફથી.
- ૧૨ “સંસ્તારક પ્રકીર્ણ સટીક” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૩ “શ્રાવકધર્મવિધિ પ્રકરણ સટીક” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૪ “પ્રાચીન ચારકર્મગ્રંથ ટીકા સાથે” શેઠ પ્રેમચંદ ઝવેરચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૧૫ “ધર્મપરિક્ષા શ્રીજિનમંડનગણી કૃત” એ શ્રાવિકાઓ તરફથી.

- ૧૬ “ સમાચારી સતીક શ્રીમદ્ ય- શા. લલુભાર્ષિ ખુમચંદની વિધવા બાઈ મેનાબાઈ પાટણ-
શોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી કૃત ” વાળા તરફથી.
- ૧૭ “ પંચનિઘંથી સાવચૂરિ ” ૧૮ “ પર્યંત આરાધના સાવચૂરિ ”
- ૧૯ “ પ્રજાપના તૃતીયપદ સંગ્રહણી સાવચૂરિ ” ૨૦ “ અધોદયસત્તા પ્રકરણ સાવચૂરિ ”
- ૨૧ “ પંચસંગ્રહ ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૨૨ “ શ્રાદ્ધરિધિ ” શેઠ જીવણભાઈ જેયંદ ગોધાવાળા ,,
- ૨૩ “ પદ્મદર્શન સમુચ્ચય ” ,,
- ૨૪ “ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર શ્રીમદ્ બાબુ સાહેબ ચુનીલાલજી પન્નાલાલજી મુંબઈવાળા તરફથી.
ભાવવિજયજીગણી કૃત ટીકા.
- ૨૫ “ બૃહત્ સંઘયણી શ્રી જિનભદ્રગણી ક્ષમાશ્રમજીકૃત ” એક સભા તરફથી.
- ૨૬ “ કુમારપાળ મહાકાવ્ય ” શા. મગનચંદ ઉમેદચંદની વિધવા બાઈ ચંદન પાટણ તં
- ૨૭ “ ક્ષેત્રસમાસ ટીકા ” શેઠ અમૃતલાલ જગનલાલ ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૨૮ “ કુવલયમાલા ” (સંસ્કૃત)
- ૨૯ શ્રી વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર (મૂળ) પાટણ નિવાસી બેન રક્ષમણિ તરફથી.

હાલમાં નવા ગ્રંથોની થયેલી યોજના.

(જેની છપાવવાની શરૂઆત થઈ ચુકી છે.)

- ૩૦ વિજ્ઞાપિ ત્રિવેણિ. (વિસ્તૃત ઐતિહાસિક પ્રસ્તાવના સાથે.)
- ૩૧ પ્રાચિન જૈન લેખ સંગ્રહ. (વિસ્તારયુક્ત ટિપ્પણી અને ઉપોદ્ધાત સાથે.)
- ૩૨ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
- ૩૩ વિજયદેવ મહાત્મ્ય. (બે ભાગમાં ભાષાંતર વિગેરે ઉપયોગી માહેતી સાથે)
- ૩૪ કૃપારસ કોષ. ૩૫ કરુણાવજ્રાયુધ નાટક.
- ૩૬ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ. (જૈન ઇતિહાસનાં અંગભૂત સાધનો.)
- ૩૭ જૈન ઐતેહાસિક રાસ સંગ્રહ. ૩૮ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. બાઈ મળીબાઈ
જામનગરવાળા તરફથી.
- ૩૯ શત્રુંજયોદ્ધાર પં. વિવેકધીરકૃત ॥

નીચેના ગ્રંથોની યોજના કરવામાં આવે છે.

- ૪૦ શ્રી ગણધર સાર્થશતક લઘુ ટીકા.
- ૪૧ શ્રી નયોપદેશ. (શ્રીમદ્ યશોવિજયજી કૃત ન્યાયનો અપૂર્વ ગ્રંથ.)
- ૪૨ કલ્પસૂત્ર કીરણાવલી. (શ્રીમદ્ ધર્મસાગરજી ઉપાધ્યાયજી કૃત.)

“ ભાષાંતરના ગ્રંથો. ”

(નવા)

- ૪૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ (ભાષાંતર) વિવિધ કથાઓ સહિત, શ્રી માધીયાપરવાળા શાહ
રણછોડદાસ ભાઈચંદ તરફથી.
- ૪૪ નિગોદછત્રીશિ. ૪૫ પુરુગલછત્રીશિ. ૪૬ પરમાણુ અંડ છત્રીશિ
- ૪૭ અધ્યાત્મ મત પરિક્ષા.